APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE
Editată de Sindicatul din Învățământ și Cercetare Neamț

SERIE NOUĂ, ANUL VIII, NR. 85
septembrie 2006

"NU NE ESTE TOTUNA CUM ȘI CU CINE NE ÎNFRĂȚIM"

- Interviu cu Gabriel Ploscă, președintele Uniunii Județene a Sindicatelor Democratice Neamț, după participarea la Consiliul Național al Confederației Sindicatelor Democratice din România (31 august- 1 septembrie), la care este afiliată și FSLI.

- Domnule Ploscă, viața sindicală este agitată de un proiect de unificare a principalelor confederații românești. Cum răspunde CSDR acestei idei?

- Formularea unui punct de vedere al confederației noastre vizavi de ideea coagulării mișcării sindicale a fost chiar cel mai important subiect pe ordinea de zi a Consiliului Național. În principiu, sîntem de acord cu această idee generoasă, mai ales că avem un exemplu și pe plan extern. Este vorba despre cele două mari confederații, Confederația Mondială a Muncii, cu doctrină creștin-democrată, și Confederația Internațională a Sindicatelor Libere, cu doctrină social-democrată. Pentru a face față mai ușor provocărilor datorate globalizării, ofensivei patronatului, au hotărît că este necesar să se unifice. Acest lucru se va întîmpla printr-un Congres extraordinar, care va avea loc la Viena, la sfîrșitul lunii octombrie. Așa s-a născut ideea de coagulare, necesară spunem noi, a forțelor sindicale.

- La noi, cine a avansat-o?

- Ideea aparține CNSLR Frăția, ca o fuziune a următoarelor confederații: CNSLR Frăția, CSDR, BNS și Meridian. Practic, din marile confederații, reprezentative la nivel național, doar Cartelul Alfa rămîne pe dinafară. Noua structură ar urma să se numească Confederația Generală a Muncii, ca înainte și imediat după cel de-al doilea Război Mondial. Pe lîngă forța mai mare rezultată în urma fuziunii, s-ar rezolva într-un fel și problema patrimoniului sindi-

Mircea ZAHARIA

(Continuare în pag. 3)

UN NOU ÎNCEPUT, O NOUĂ SPERANȚĂ

15 septembrie. Fiorii toamnei își fac locul, încetul cu încetul, printre razele palide ale soarelui. Nimic nu mai este ca înainte, verdele verii este înlocuit cu ruginiul toamnei, parfumul florilor cu mirosul gutuilor și al strugurilor, VACANȚA lasă locul ȘCOLII.

Cum destinul m-a scos din cartierul în care începusem activitatea didactică, azi, 15 septembrie, m-am furișat într-un cartier la periferia orașului urmărind zgomotele pașilor grăbiți ai școlarilor. Ce să vă spun, totul era în mișcare: copii, părinți, bunici îndreptîndu-se spre școală. S-au întîlnit toți în curtea școlii. Cei mai emoționați sînt școlarii din clasa I.

Pentru ei totul va fi altfel: doamna educatoare va fi înlocuită cu doamna învățătoare; un nou coleg de bancă, lipsa colțului cu jucării. Ei știu și nu prea știu ce se întîmplă.

Clinchetul clopoțelului întrerupe orice zgomot. Totul își urmează cursul normal. Prima oră de clasă începe. Oare este o zi fericită pentru ei? Totul depinde de doamna învățătoare.

Un lucru rămîne cert: peste noi toți, stimați colegi, a mai nins un an, dar de fiecare dată, ziua de 15 septembrie înseamnă un nou început, o nouă speranță.

Subredacția Roman

Oficial... ne merge bine!

A început noul an școlar! Emoții..., speranțe..., grija pentru învățăcei. Cum a debutat 15 septembrie? ...nimic nou sub soare. Cu toate că se zvonise că s-ar boicota începerea anului școlar, în județul Neamț nu s-a întîmplat nici pe departe așa ceva. În timp ce unii dintre colegii noștri de suferință se aflau la București la miting, la noi totul părea OK! Prin școli, muzica dată la maxim arăta faptul că o ducem foarte bine, parcă făceam în ciudă celor care manifestau în fața Guvernului României. Elevii „dornici" (ca de fiecare dată) să pătrundă tainele cărților se adună plictisiți, alături de părinții cu buchetele de flori pentru doamna învățătoare, iar cadrele didactice în aceeași ținută vestimentară de acum doi-trei ani par și mai nesigure pe viitor.

Discursuri, promisiuni, angajamente.... Oamenii care mai ieri aduceau elogii Partidului Comunist Român contribuind la distrugerea reală a învățămîntului românesc, azi țin discursuri pompoase lipsite de cea mai vagă esență, din postura de directori de școală. Aceeași Mărie cu... altă pălărie. Ce dacă au înlocuit sintagmele: „ Jur să devin fiu de nădejde al patriei mele Republica Socialistă România...", „să contribuim pentru a duce R.S.R. pe înalte culmi de progres și civilizație..." sau „... tovarășe comandant de unitate..., colectivul clasei (X) cu un efectiv de (n) pionieri este gata pentru începerea activității..." cu sloganuri ieftine de genul: „ este un moment crucial pentru țara noastră în prag de aderare la U.E. " , „să intrăm cu fruntea sus în U. E." sau „elevul nostru - stăpînul nostru... să facem totul pentru binele copiilor noștri" etc.?

Ba mai mult, ca totul să meargă din plin am beneficiat și de vizita domnului Bogdan Olteanu, președintele Camerei Deputaților, care a ținut aceleași vechi discursuri în specificul limbaj de lemn din care reieșeau „marile realizări" ale guvernanților și „deosebita grijă" ce o au ei pentru școala românească. Domnia sa a plecat împreună cu oficialitățile locale lăsînd școala și dascălii ei cu aceleași vechi probleme cu care se confruntă de ceva timp. Cadrele didactice, speriate și mai mult de aroganța și amenințările unora dintre directori (foști securiști), au păsit sfioase în sălile de clasă spunînd, dacă mai are cine să le creadă, că învățămîntul românesc e pe calea cea bună. Unde ești tu, Țepeș, Doamne....?

Un pedagog de școală nouă

UN DIRECTOR DE ȘCOALĂ NOUĂ

Bună dimineața, stimați copii, luați loc. Domnișoară, dacă sunteți amabilă, v-aș ruga să-mi faceți puțin loc la catedră. Mulțumesc frumos. Ăăă, o clipă: țigara care arde pe călimară e a dumneavoastră? Vai, dar m-ați înțeles greșit, n-am spus să o stingeți.
Zău, chiar nu trebuie să vă enervați.
Avem vreun nefumător în clasă?
(Un băiețel din prima bancă: "Tu cam ce crezi, bă? Suntem într-a IX-a, ce dreacu!") Aveți dreptate, domnule elev. Deci, bun venit la Colegiul Carol, cea mai prestigioasă unitate de învățămînt din Craio... Îmi cer scuze, domnule, ce-ați spus? Știu, deformație profesională: vorbesc tare. Nu, n-am observat că sunteți pe telefon.
(domnul elev din fundul clasei: "'ra mă'tii... Nu, păpușă, nu cu tine. Da, sunt la școală, pe cuvînt. Ce pana mea, îmi faci scene acuma? Uite, ți-l filmez pe fraierici, dacă nu mă crezi")
Deci, mă numesc profesor Bebe Acîrpii, directorul instituției.
De asemenea, am onoarea să vă informez că vom parcurge împreună anul acesta minunata materie care se cheamă geome...
(domni, domnișoare, hărmălaie: "Bă, ne lași? Ăsta-i diliu, nenică. M..e, bă!) Buuun.
Sunt sigur că o să ne înțelegem foarte bine. Dealtfel, vom fi împreună și anul viitor, la algebră, dar nu vreau să vă plictisesc acum cu detalii. Vai, domnișoară, ne părăsiți așa repede? Înțeleg, nu trebuie să-mi dați mie explicații.
Cum se spune la noi în unitate: coaforul înainte de toate.
Sărutări de mîini lu' tăticul Unde rămăsesem? (fetița cu tocuri, de lîngă fetița cu piercing: "Că te faci că ne dai drumu' la toți") Sigur, sigur. Săru'mîinile, cu respect, să trăiți. Și nu uitați, ușa clasei este oricînd deschisă pentru dumneavoastră. Hei, dar voi doi de ce mai stați? N-aveți chef de un ștrănduleț, de un băruleț, de un nani? (El: "Așteptăm să te cari tu". Ea: "Acum!" O, desigur, nu mi-am dat seama, înțeleg, vă las. Ce gafă era să fac. Iese fluierînd "În banca a IV-a, rîndul de la geam". Coboară în curte, se strecoară printre decapotabilele elevilor de-a XII-a. Pe capota unui Z3 (250 de cai și suta în 4,3 secunde) scrie citeț "Spală-mă". Se-ntoarce repede, intră în prima clasă și latră la elevul de serviciu: "Nu vă supărați, îmi dați și mie un burete?"

Adrian CERCELESCU
(Preluare din Gândul)

DESPRE SALARIILE PROFESORILOR

Toamna sindicală este în toi și nu se poate altfel. Liderii noștri naționali discută serios cu guvernul despre grila de salarizare. S-a semnat un protocol de mai marii guvernului prin noimebrie 2005, dar s-a uitat de acest lucru după cîteva luni. Acum, la începutul lui septembrie, o luăm de la capăt. Cu cine te întîlnești, elevi, părinți, profesori, aceeași întrebare: începem? Ca tot omul pățit și convins că viața bate literatura și telenovela în egală măsură, nu mi-a trecut niciodată prin minte că voi fi pus înn situația să constat o altă alternativă: viața bate și clișeul: 2005- 2006, același debut ratat.

Fiecare parte are argumente. Reale, imaginare sau puțin din amîndouă. Procentele- 6,53%; 7%; 14%- sînt vehiculate pentru a-și face loc spre publicul larg, fie pentru a tulbura apele, fie pentru a testa reacții.

Spre deosebire de alte categorii sociale care au beneficiat, fie și sporadic, de tichete de masă, noi profesorii acceptăm ce ni se oferă.

Există categorii sociale care beneficiază de asistență medicală gratuită. Profesorii plătesc totul.

Se mai vorbește de celebrele meditații. Or fi! Dar cine și pentru ce se mai duce la meditații? Cu admiterile în învățămîntul superior s-a cam terminat. În acest an, numărul locurilor oferite de instituțiile de învățămînt superior a fost semnificativ mai mare decît cel al absolvenților de liceu care au promovat bacalaureatul.

Despre promovabilitate, ce să mai vorbim? Și în preuniversitar și în universitar trece cam toată lumea.

Se mai poate discuta despre meditații pentru teste naționale dar nu pot fi implicați doar profesorii de matematică, limba română, istorie sau geografie. Și cum doar absolvenții din acest an mai susțin testele naționale,

dispariția acestui examen va rezolva și această problemă.

Trag concluzia că: profesorii, în marea lor majoritate, sînt oameni bine pregătiți și se străduiesc să își îndeplinească misiunea încredințată de societate. Ei nu beneficiază de facilități extraordinare. Luptă pentru drepturile lor de 15 ani, fără să fie în competiție cu alte categorii sociale și, în general, au dreptate.

Prof. Valerian PERCĂ

METODOLOGIILE EXAMENELOR NAȚIONALE DIN 2007

Subiectele la testele naționale și bac vor fi publicate pe site-ul Ministerului Educației pînă la data de 15.01.2007

Ministerul Educației și Cercetării (MEdC) a făcut schimbări în metodologiile examenelor naționale ce vor avea loc în 2007, printre acestea numărîndu-se reducerea numărului de zile și a disciplinelor de la bacalaureat, posibilitatea elevilor de a-și vedea lucrările după afișarea rezultatelor finale, precum și răspunderea disciplinară a profesorilor. Atît la testele naționale, cît și la examenul de bacalaureat, subiectele la probele scrise vor fi publicate pe site-ul MEdC pînă la data de 15.01.2007. Dintre aceste subiecte, în ziua aferentă susținerii fiecărei probe, va fi extrasă varianta pentru rezolvarea căreia va fi elaborat, în cursul aceleiași zile, baremul de corectare. Totodată, MEdC a hotărît să acorde nota maximă tuturor candidaților care au obținut premii la olimpiadele internaționale la disciplinele la care aceștia susțin probe. Din calendarul examenului de bacalaureat au fost eliminate patru zile- numărul de zile pentru probele orale au fost reduse de la șase la patru, iar din zilele alocate evaluării lucrărilor candidaților au fost eliminate două. De asemenea, numărul disciplinelor de la examenul de bacalaureat a fost redus la probele E (de la 116 la 111) și F (de la 71 la 11).

O altă noutate se referă la faptul că elevii au posibilitatea să-și vadă lucrarea, la cerere, după afișarea rezultatelor finale. În privința recorectării lucrărilor contestate, aceasta va fi efectuată la nivelul județului de care aparține centrul de examen. În cazul în care sînt contestate lucrări care au obținut note inițiale cuprinse între 4,50 și 4,99 sau o notă cel puțin egală cu 9,50, nota definitivă va fi cea obținută în urma recorectării. După finalizarea corectării lucrărilor pentru fiecare disciplină în parte, acestea vor fi desigilate imediat, pentru trecerea notelor în catalog.

De asemenea, au fost revizuite programele școlare pentru cele două examene și implicit bibliografia necesară. În cele două metodologii a fost introdus un capitol distinct privind răspunderea disciplinară. Astfel, toate cadrele didactice implicate în organizarea și desfășurarea examenelor naționale (membri ai comisiilor, evaluatori, supraveghetori etc.) vor semna cu Ministerul Educației și Cercetării un contract în care vor fi precizate explicit drepturile și obligațiile fiecărei părți. Ministerul Educației precizează, într-un comunicat remis presei că va reglementa în timp util cuantumurile și modalitatea de plată a tuturor celor implicați în desfășurarea examenelor. Metodologiile de examen pentru testele naționale și bacalaureat au fost publicate pe site-ul MEdC, www.edu.ro (secțiunea Noutăți).

CONFLICTELE ÎN ACTIVITATEA ȘCOLARĂ

Evaluînd activitatea școlară și ținînd seama de relatările din mass media, s-a observat existența diferitelor forme de conflict în viața școlii.

Numai cunoașterea în detaliu a ariei de manifestare, a naturii conflictelor, precum și a modului cum se previn și se rezolvă conflictele, de toți cei care sînt implicați în activitatea didactică, va face posibilă scăderea cazurilor de conflict din viața școlii. În consecință, este mai ușor să previi conflictele decît să fie lăsate să se dezvolte, pentru ca apoi să fie rezolvate.

Ca arie de manifestare, conflictul școlar, se poate clasifica:

a. Conflictul dintre elevi
b. Conflictul dintre cadru dicatic și elevi
c. Conflictul dintre cadrele didactice și părinți
d. Conflictul dintre cadrele didactice
e. Conflictul dintre elevi și manager
f. Conflictul dintre părinți și manager
g. Conflictul dintre cadrele didactice și manager.

Dintre situațiile a căror înlăturare ar constitui surse de prevenire a conflictelor, ar fi:

1. Cadrul didactic/ managerul adoptă o soluție concepută de el însuși, pe baza unor experiențe anterioare, fără antrenarea elevilor/ cadrelor didactice;
2. Unii elevi sînt favorizați subiectiv;
3. Lasă pe alții să rezolve (liderii din clasă, dirigintele etc.);
4. Creează precedente sau adîncește starea, prin neintervenția la timp;
5. Aplică numai sancțiuni, fără a analiza cauzele și amploarea;
6. Lasă ca timpul să-și spună cuvîntul;
7. Nu se apleacă asupra esenței conținutului, caracteristicilor stării sesizate, ci asupra semnelor exterioare, opiniilor colegilor;
8. Nu se alternează stilurile manageriale;
9. Nu recurge la discutarea, negocierea problemelor pentru rezolvare;
10. Nu sînt valorificate părțile pozitive ale personalității, comportamentului elevului/ cadrului didactic;
11. Discutarea situației în lipsa celor implicați;
12. Elevii/ cadrele didactice nu sînt suficient stimulați pentru a nu fi inhibați în exprimarea opiniilor, nemulțumirilor, soluțiilor;
13. Lipsa de continuitate în urmărirea apariției și consolidării efectelor pozitive, poate să redeschidă și chiar să aprofundeze starea tensională tocmai supusă rezolvării;
14. Elevii/ cadrele didactice nu sînt ajutați să conștientizeze scopurile și cerințele normelor disciplinare;
15. Nu se realizează analize, dezbateri, studiu de caz, rapoarte la specificul mediului, la dificultățile lui;
16. Nu se urmărește efectul unei atitudini față de elev/ cadru didactic, atît la nivelul elevului/ cadrului didactic, cît și la nivelul grupului de elevi/ colectivului de cadre didactice;
17. Nu se valorifică rezultatele unei atitudini (oricare ar fi ele: pozitive sau negative);
18. Nu se formează, sau se dezvoltă prea puțin, capacitatea elevului/ cadrului didactic de autoanaliză;
19. Insuficienta folosire a sistemului informațional și comunicare în management.

Desigur că pot fi identificate și alte situații, care odată prevenite, vor elimina stările de conflict.

Prof. Mircea COJOCARU,
Colegiul Tehnic "Miron Costin", Roman

Lumină pentru suflet și societate - valoarea orei de Religie astăzi

Marți, 5 septembrie 2006, la Centrul de conferințe „Providența" Iași, a avut loc prima consfătuire interjudețeană a profesorilor și inspectorilor de Religie din Arhiepiscopia Iașilor, sub titlul: „Lumină pentru suflet și societate - valoarea orei de religie astăzi". Întîlnirea a fost organizată de Sectorul Învățămînt Teologic și Relații Ecumenice din cadrul Arhiepiscopiei Iașilor, în colaborare cu Inspectoratele școlare ale județelor Iași, Botoșani și Neamț. La eveniment au participat profesorii și inspectorii de religie din cele trei județe alături de numeroase personalități din lumea universitară și eclesială, reprezentanți ai Ministerului Culturii și Cultelor, ai Ministerului Educației și Cercetării, precum și oficialitățile locale.

Prezidată de IPS Daniel, mitropolitul Moldovei și Bucovinei, consfătuirea a avut drept scop optimizarea procesului educativ - formativ prin conștientizarea rolului și a misiunii sacre pe care le are profesorul de religie astăzi, cînd nu ne este indiferent cu ce fel de cetățeni intrăm în Uniunea Europeană și nici ce valori morale ne oferă aceasta. În intervențiile avute, Înalt Prea Sfinția Sa a subliniat faptul că „România reprezintă o Europă în miniatură, atît din punct de vedere spiritual cît și cultural, sondajele efectuate de U.E. arătînd că românii sînt cei mai religioși din Europa."

În asemenea context, relațiile dintre Familie, Biserică și Școală trebuie intensificate spre a nu abandona pe copiii rămași singuri din pricina plecării la muncă în străinătate a unui număr tot mai mare de părinți, menționa pr. lect. dr. Mihai Vizitiu, consilier pe probleme de învățămînt în cadrul Mitropoliei Moldovei și Bucovinei.

Prin intervenția avută, distinsul prof. univ. dr. Constantin Cucoș, directorul Departamentului pentru pregătirea personalului didactic din învățămîntul preuniversitar, arăta că religia și educația religioasă sînt bine primite de către elevi, în special de cei din ciclul liceal. Domnia sa argumentează această afirmație pe baza unui sondaj efectuat în mai multe școli și licee din județul Iași, sondaj ce indică o medie mare a religiozității tinerilor.

Nu trebuie neglijat faptul că, pentru Uniunea Europeană, românii vin cu un surplus de credință și trăire spirituală. Pr. prof. dr. Gheorghe Popa, prorectorul Universității „Alexandru Ioan Cuza" Iași, a afirmat că noi toți „dorim o Europă unificată nu doar economic ci și spiritual, în care să formăm conștiințe creștine responsabile".

Mesajul transmis de domnul profesor Mihai Giosan, inspector de religie în cadrul I.Ș.J. Neamț, s-a axat pe înnoirea felului de prezentare a valorilor spiritualității și credinței, nu doar ca o moștenire ci un mod de transmitere pentru generațiile viitoare.

La finalul întrunirii IPS Daniel a oferit, pe baza recomandărilor făcute de Inspectoratele Școlare din cele trei județe participante, Distincția de vrednicie "Sanctus Stephanus Magnus defensor fidei christianae" unor cadre didactice care s-au evidențiat în misiunea la catedră prin activități școlare și extrașcolare deosebite.

Prof. drd. MIHAI FLOROAIA

"NU NE ESTE TOTUNA CUM ȘI CU CINE NE ÎNFRĂȚIM"

(Urmare din pag. 1)

Catelor, încă motiv de dispută între marile confederații. De fapt, ele sînt doar administratori, pentru că proprietar a rămas UGSR-ul, care nu a fost desființat niciodată.

- Cum veți proceda în continuare?

- CNSLR Frăția a elaborat un proiect de fuziune și unul de statut, în care e clar că și-au tras turta pe spuza lor, adică dacă s-ar face cum doresc ei, celelalte confederații ar fi înghițite de CNSLR. Or, raportul de forțe, în acest moment, s-a schimbat. Dacă CNSLR era cel mai puternic, acum lucrurile nu mai stau chiar așa. Și CSDR este o forță puternică, deși este o confederație mai nouă, înființată abia în 1996.

Noi am spus că dorim o fuziune, o împrospătare a forțelor sindicale, dar nu ne este totuna cum și cu cine ne înfrățim. Dorim să ne vină aproape cei care au aceleași principii ca și noi, care cred în valorile adevărate ale conviețuirii, dacă vreți, ca să nu folosesc vorbe mari. Uitîndu-ne în jur, la alte confederații sînt lideri implicați politic, au fost și unele acuzații de implicare în afaceri și nu am dori ca, la un moment dat, anatema să fie pusă pe toți.

La Consiliul Național al CSDR am hotărît să continuăm discuțiile, după aceea noi, în teritoriu, să ne consultăm oamenii, ceea ce am și făcut, și să trimitem niște propuneri către Confederație.

- Și ce propuneri au plecat din Neamț?

- Sînt șapte propuneri: 1. Recensămîntul corect al membrilor de sindicat din confederațiile interesate de fuziune; 2. Constituirea la nivelul CSDR a unui grup de lucru care să elaboreze un proiect de fuziune și un statut, cu respectarea principiilor democratice și pe baza datelor recensămîntului; 3. Organizarea în teritoriu a unor întîlniri între reprezentanții uniunilor județene în vederea inventarierii punctelor de vedere comune și divergente, ca bază a negocierilor la nivel județean a eventualelor alianțe și fuziuni; 4. Crearea unei alianțe sindicale, ca structuri premergătoare fuziunii; 5. Continuarea discuțiilor numai cu confederațiile reprezentative la nivel național interesate de alianțe și fuziune. Noi dorim să discutăm inclusiv cu Cartel Alfa, dar nu cu sindicate care nu au rang de confederație. 6. Păstrarea identității uniunilor județene pe perioada funcționării eventualelor alianțe și respectarea autonomiei uniunilor teritoriale rezultate în urma procesului de fuziune. Am făcut această propunere deoarece în proiectul de fuziune prezentat, uniunile județene, care sînt prelungirile în teritoriu ale confederațiilor, nu aveau nici un fel de competențe; 7. Neimplicarea politică a persoanelor alese în organismele de conducere la nivel județean și național ale noii structuri sindicale.

În momentul în care am zis să elaborăm un proiect propriu al CSDR, primul principiu va fi neimplicarea politică a noii structuri sindicale. Nimeni nu poate să-mi dea un exemplu cu cineva din confederația noastră care a fost sau este implicat politic.

SCHIMBĂRI DE ESENȚĂ SAU DIVERSIUNI STRUCTURALE ÎN MIȘCAREA SINDICALĂ

La ultima ședință a Consiliului Județean al Ligii C.S.D.R. ne-au fost puse în față spre dezbatere două documente surprinzătoare.

Unul este un proiect de fuziune a marilor confederații sindicale ***C.N.S.L.R. Frăția, B.N.S., C.S.D.R., Meridian*** și două noi confederații spion, apărute peste noapte: ***Metrorex*** și ***Atlas***, într-o singură confederație națională, Confederația Generală a Muncii. (La dialog a refuzat să participe Confederația ***"Cartel Alfa"***).

Celălalt document, este tot un proiect de statut al noii confederații, axat mai mult pe structura organizatorică a noii confederații și mai puțin pe elementele de fond ale activității sindicale în etapa actuală.

Neparticiparea uneia din cele mai puternice confederații sindicale, "Cartel Alfa", la dialog și elaborare unilaterală a celor două proiecte de către dl. Stan- Secretar General al C.N.S.L.R.- Frăția- ridică de la început un mare semn de întrebare asupra seriozității și temeiniciei unei asemenea acțiuni.

Din febra capetelor încinse ale șefilor C.N.S.L.R.- Frăția a ieșit chiar și un grafic pe etape de desfășurare a acțiunilor, în așa fel încît în luna decembrie plănuita fuziune să se reunească într-un prim Congres de fundamentare a Confederației Generale a Muncii, unde să se aleagă o structură de conducere după nominalizata din etapa actuală.

O simplă interpretare a acestor elemente pregătitoare permite oricui o remarcă cît se poate de logică: nu gîndul unei unificări de esență a mișcării sindicale care să-i confere mai multă forță în lupta cu puterea și patronatul, motivează resortul intim al acțiunii, ci o nouă împărțire a scaunelor de sus și a puterii, noi funcții în sfera de influență dospesc în străfundul conștient sau inconștient al unor asemenea șefi de confederații.

Iată de ce atitudinea noastră față de această fuziune este cît se poate de clară și tranșantă. Am fost și sîntem pentru unitate sindicală. Vom milita mereu și vom participa la orice dialog deschis cu toate celelalte confederații, dar de pe alte poziții și cu alte principii.

Mai mult chiar, pentru mișcarea sindicală din învățămînt noi ne chinuim de vreo 15 ani bunișori să reușim o unificare trainică a celor 4 federații (F.S.L.I., F.E.N., "Spiru Haret" și "Alma Mater") și n-am reușit pînă în momentul de față. Așa că deziderатul nostru încă rămîne valabil: mai întîi să ne unim între noi și apoi să să ne unim și cu alții.

Iată de ce ideea fuziunii ni se pare generoasă, ea rămîne în picioare și vom încerca fiecare confederație și federație în parte să discutăm, de jos în sus, posibilitatea înfăptuirii ei, dar fără să ne pripim, în timp, pe etape, cu consultări și schimbări de opinii permanente și, dacă în final se va impune fuziunea, o vom realiza. Modul concret în care se va realiza va fi însă rezultatul comun, validat de fiecare Federație și Confederație în parte. Dar pînă atunci mai e drum lung și greu, așa că vă invit să medităm foarte serios cu toții și să ne exprimăm opiniile și între noi, dar și în presă, neuitînd însă o clipă de obiectivele noastre apropiate, nivelul de trai, statutul de muncă, salarizarea și libertățile și drepturile noastre.

Este o primă luare de poziție și o invitație la un dialog deschis. Vă așteptăm la masa dezbaterilor.

Secretar executiv al S.L.I.C. Neamț
prof. Ștefan CORNEANU

RAIUL FRANCOFON

Cum orice poveste frumoasă are început și sfîrșit et Sommet-ul Francofoniei din Micul Paris s-a finit. Iubitorii limbii și civilizației franceze s-au delectat cu concerte, spectacole, vizite (Castelul Peleș din Sinaia). A XI-a Conferință a șefilor de stat sau de guvern avînd franceza în comun a fost consemnată în istorie. A rămas o amintire. Sperăm noi, plăcută. Cu poze "de familie" și suveniruri: șepcuțe, tricouri, pliante. Frumos, nu?

De ce admirăm Franța? Pentru că sîntem francofoni cu mult înainte de apariția în martie '70 a Organizației Internaționale a Francofoniei. Sîntem francofoni de cînd "ai noștri tineri" la Paris învățau. Precizare: pe vremea lui Eminescu și mai încoace. Argumente? "Furculisionul" lui Guliță și maimuțărelile franțuzești ale Chirițoaiei: "bonsoir", "au revoire". Să n-o uităm pe Brigitte Bardot, cea care a salvat maidanezii pe vremea faimosului primar Lis. Tot din frățietate, fotbaliștii de la Steaua au făcut "blat" cu Lyonul, cedînd cu 3- 0. Ba mai mult, i-am aplaudat la părăsirea stadionului.

Lăsînd gluma la o parte trebuie să recunoaștem că civilizația franceză a influențat și impresionat multe popoare. Țara noastră, dintotdeauna o mică insulă a latinității într-o mare a slavilor, a văzut în Franța pe sora ei mai mare. De aceea iubim limba lui Voltaire în dauna limbii lui Jdanov. Europa e un spațiu civilizat în care cultura franceză și-a rezervat, cu eleganță și inteligență, un loc important. Curtoazia, setea de frumos, spiritul, boema și cîte altele au legătură directă cu civilizația franceză. Limba franceză e un mod de viață. Cu un parfum simțit doar de oamenii subțiri.

Raiul francofon în care s-a transformat România la sfîrșitul lui septembrie, a fost în atenția mass-mediei. Așa am aflat cîți lunetiști au protejat oaspeții, cîte blonde au fost în suita cumătrului Chirac, cîți morți au în palmares tiranișorii ciocolatii veniți la francofonie. Tot pe sticlă l-am văzut pe președintele Băsescu deschizînd lucrările conferinței într-o franceză torturată, în timp ce premierul motociclist a declarat răspicat că România "iubește franceza". În spirit francofon, TVR1 a difuzat filmul "Aripioară sau picior" cu celebrul Louis de Funes. Scopul? O porție de rîs nu strică nimănui. Sommet-ul Francofoniei organizat de România a fost o mare reușită. "Am vizitat 37 de țări, ce-am văzut la București a depășit orice închipuire"- zicea un oaspete într-un bar de noapte cu un pahar în mînă. Să-l credem?

Asta nu înseamnă că nu s-au auzit și cîrcoteli. De pildă, anglofilii ziceau cu răutate: "francofonia este o bună ocazie pentru Franța de a se reîntîlni cu fostele sale colonii". Alte neajunsuri? Și ploaia a sabotat "francofoneala", iar șoferii din București au dat mărunt din buze pînă a dispărut "culoarul unic". Președintele comunist Voronin, ca și cel libanez, a zis "niet" francofoniei. E dreptul lui. Orice invitație se acceptă sau se refuză. Nu-i bai! Republica Moldova a intrat din nou în cazarma rusească.

Paradisul francofon găzduit de Micul Paris a însemnat o primă integrare europeană la nivel internațional iar mesajul președintelui francez un OK clar. Cînd va avea loc aderarea adevărată la UE? La 1 ianuarie 2007. Ne-am procopsit, neamule! Hai România!

Dumitru RUSU

Revista presei literare

"FIINȚA UMANĂ DĂ SEAMĂ DE EVENIMENTELE COSMICE"

Numărul 38 al revistei ROMÂNIA LITERARĂ publică începutul unui interesant interviu, luat de Simona Vasilache ilustrului matematician și scriitor Solomon Marcus. Vorbind despre trăsăturile comune ale semnificației poetice și celei matematice, academicianul Marcus ajunge și la poezie: "Infinitatea este esențială în toate cele trei tipuri de cultură, dar ca parte a unui principiu mai general. Am în vedere principiul holografic, fără de care miturile nu pot fi concepute. În mituri funcționează de obicei o corelație între cosmos și anthropos, ființa umană dă seamă de evenimentele cosmice; omul este o parte a univeresului, dar nu una oareceare, ci o parte care poate da seamă despre întregul univers. A fi poet înseamnă a fi în stare să vezi într-o frunză toate frunzele, într-un copac toți copacii lumii. Într-un fel, poetul învestește lucrurile cu o capacitate holografică, descoperă generalul de individual".

REVISTELE LITERARE, ÎN PERICOL DE A DISPĂREA DIN PEISAJ

Anul acesta, acel nou înființat organism care se cheamă Fondul Cultural Național a împărți atît de echitabil sumele de subvenții pentru revistele literare, încît unele dintre ele, de mare prestigiu chiar, riscă să nu mai apară deloc. Despre acest lucru vorbește în ancheta făcută de revista LUCEAFĂRUL criticul literar Nicolae Manolescu: "Ideea Monei Muscă de a externaliza fondul de venituri a fost bună, pentru că a luat din mîna unor funcționari ai ministerului dreptul de a acorda subvenții. Dar, pînă la urmă, văzînd numele membrilor juriilor, am constatat că nu cunosc decît o singură persoană competentă în probleme literare. În locul unor funcționari apar niște necunoscuți. În asemenea condiții nu mă miră lipsa de criterii, cum s-a văzut, în acordarea subvențiilor din luna iulie, anul acesta. Reviste tradiționale și importante precum Viața Românească, Luceafărul, Contemporanul, Jurnalul literar, au fost depunctate, altele, obscure, au primit sume importante".

"VASILE ALECSANDRI, OFICIALIZAREA IDENTITĂȚII"

Un interesant eseu despre viața clasicului Alecsandri scrie în numărul din august al revistei ATENEU profesorul Ioan Dănilă, nemțean de-al nostru, stabilit la Bacău. Acesta promovează ideea deschiderii unui muzeu dedicat vieții poetului în urbea Bacăului: "Una din cele mai clare consemnări privitoare la proprietățile familiei Alecasandri în Bacău este datată 28 martie 1867, cînd arhitectul șef al urbei, M. Climescu, realizează un plan de situație cuprinzînd, printre altele, "Locul D. Vasile Alecsandri" tatăl poetului. În perimetrul acestui loc se află unul din cele mai vechi imobile din județul Bacău, adică o casă boierească de tip vernacular, înregistrată încă din anul 1980 drept obiectiv de patrimoniu cultural național sub înscrisul "Casă în care s-a născut poetul Vasile Alecsandri". Argumentarea apartenenței, așa cum a fost comunicată atunci Ministerului culturii, aparține Mariei Berbece, conductor arhitect".

"DUMNEZEU NU DISTRIBUIE TALENTUL CA PE NIȘTE AJUTOARE SOCIALE"

Răspunzînd unei întrebări a lui Călin Ciobotari, într-un interviu publicat de revista DACIA LITERARĂ, nr. 4/2006, despre istoria sa literară recent apărută, criticul Alex Ștefănescu zice despre propria-i carte: "Dacă spun că e o carte prosată, de ce regretă (cei care o denigrează; n.n.) că nu fac parte din ea? Ca aspect însă cartea este frumoasă și dă impresia că îi consacră pe scriitorii prezenți în ea. (...) Din o mie de scriitori, doar cîțiva sînt, cu adevărat, valoroși. Este adevărat că toți scriitorii trebuie apreciați pentru acest eroism, pentru ca dintr-o mie doar cîțiva să reușească. Dumnezeu nu distribuie talentul așa, ca pe niște ajutoare sociale. Doar unii au noroc. La loteria vieții numai unii cîștigă. Vreau să vă spun că eu nu-i urăsc pe cei care nu au talent, dimpotrivă, îi stimez. Aproape că le-aș săruta mîna că au această îndeletnicire. E foarte frumos să scrii, însă nu poți să minți. Adică, în literatură contează doar rezultatele".

OCHELARIST

Învățământul nemțean, la cumpăna vremii

Luna august și prima parte a lunii septembrie au fost cu adevărat fierbinți pentru învățământul nemțean prin evenimentele ce s-au succedat într-un ritm amețitor. Pe lîngă mișcarea de personal și finalizarea bacalaureatului au apărut bani pentru investiții în infrastructură, sume cu atîtea zerouri pe care nu le-a mai văzut Neamțul pînă acum, iar sindicaliștii și-au reluat activitatea organizînd manifestații de protest și întîlniri cu premierul Tăriceanu și alți reprezentanți ai Guvernului.

● Prima zi de școală, între politică și aduceri aminte

Festivitatea de deschidere a anului școlar 2006-2007 a stat sub semnul politicului, prin vizita președintelui Camerei Deputaților, Bogdan Olteanu, dar și sub cea a protestelor, în fața Parlamentului protestînd 10.000 de sindicaliști, în timp ce unii făceau glume despre "cît de lung ți-e părul". Bogdan Olteanu, președintele Camerei Deputaților, a ținut să fie alături de elevii nemțeni și de colegii de partid în aceste momente, iar discursul său, ca și al primarului Gheorghe Ștefan, a fost presărat cu glume, aduceri aminte și mulțumiri adresate dascălilor din județ pentru că nu au boicotat această festivitate. Sindicaliștii nemțeni nu au fost de acord cu boicotarea începerii anului școlar, tocmai pentru a-i proteja pe copii. Totuși, au participat la mitingul și marșul de protest de la București.

Traseul vizitei președintelui Camerei Deputaților, însoțit de primarul Gheorghe Ștefan, președintele PNL Neamț, și inspectorul general școlar Dorina Drexler, a cuprins: Școala nr. 3, Colegiul Național "Petru Rareș", Colegiul Tehnic "Gheorghe Cartianu", Grupul Școlar Economic-Administrativ, Colegiul Tehnic Auto și Școala Vaduri.

● Școala a început sub semnul protestelor

La mitingul de protest din prima zi de școală au participat peste 10.000 de profesori, personal nedidactic și auxiliar care au scandat în fața Guvernului României, cerîndu-și drepturile salariale promise în campania electorală. Reprezentanții protestatarilor au înmînat conducerii Guvernului, Președinției și Comisiei pentru învățămînt din cadrul Parlamentului lista cu revendicările celor patru federații sindicale din învățămînt.

Întîlnirea cu premierul Călin Popescu Tăriceanu și cu reprezentanții Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, Ministerului Finanțelor Publice și Ministerului Educației și Cercetării nu a mai avut loc, fiind amînată pînă miercuri, 20 septembrie. Sindicaliștii au cerut și la această primă rundă de negocieri din noul an școlar un proiect de lege privind salarizarea bugetarilor, care să conducă la majorarea salariilor cadrelor didactice cu 30-32% începînd cu 1 ianuarie 2007 și cu 30% de la 1 ianuarie 2008, în 2-3 etape.

"În acest condiții, dacă negocierile de la București nu ne vor răspunde așteptărilor, la sfîrșitul săptămînii Consiliul Național al Federației Sindicatului Liber Învățămînt va decide, mai mult ca sigur, deschiderea conflictului de muncă. Dacă

Guvernul României dorește o toamnă fierbinte, atunci de asta va avea parte. Noi nu ne dorim acest lucru, vrem să ne vedem liniștiți de muncă, însă, s-ar părea că nu avem o altă soluție", a declarat prof. Florin Florescu, președintele Filialei Neamț a FSLÎ.

● Bani pentru reabilitarea școlilor afectate de inundații

Guvernul României a alocat, la sfîrșitul lunii august, 750.000 de euro pentru refacerea infrastructurii școlare afectate de inundațiile din vara anului 2005. Suma alocată a fost solicitată de județul Neamț în baza evaluării pagubelor produse la nivelul infrastructurii școlare din județ. Din acești bani vor fi realizate lucrări de refacere - șarpante, hidroizolații, învelitori, consolidări structuri, pardoseli, tencuieli, tîmplării în 17 școli din: Roman, Bîrgăoani, Războieni, Dragomirești, Botești, Țibucani, Păstrăveni, Bîra, Tarcău, Bălțătești, Rediu, Ruginoasa, Sagna, Horia, Dochia, Valea Ursului și Podoleni.

În luna noiembrie, anul trecut, prefectul Toader Mocanu a dispus constituirea unor colective de lucru pentru identificarea și evaluarea costurilor lucrărilor de reparații la școlile afectate de inundațiile din vara anului trecut, iar aceste evaluări au fundamentat solicitarea de fonduri de la guvern.

Banii provin din cele 5,5 milioane de euro, fonduri PHARE pentru reabilitarea instituțiilor de învățămînt afectate de calamități. La această sumă s-a adăugat contribuția bugetului de stat drept cofinanțare, în valoare de 1,8 milioane de euro.

Lansarea proiectului "Reabilitarea a 17 unități de învățămînt din județul Neamț afectate de inundații" a avut loc în sala de ședințe a Consiliului Județean Neamț, miercuri, 16 august.

● Școlile, în șantier

Pentru că nu corespund criteriilor igienico-sanitare, 249 de corpuri de clădiri din cele 168 de școli cu personalitate juridică, nu au fost autorizate sanitar, situație care nu diferă de alte județe ale țării. Cea mai mare problemă este cea a alimentației cu apă, dar și cea a grupurilor sanitare necorespunzătoare.

Vestea bună este că ultima rectificare bugetară a adus județului Neamț pentru investiții în educație fonduri fabuloase: o primă tranșă de 70 de miliarde de lei vechi și o a doua de 80 de miliarde de lei. În plus, la cele 2 miliarde de lei alocate județului Neamț pentru achiziționarea de mobilier școlar se vor mai adăuga alte 1,5 miliarde de lei.

La capitolul obiective investiționale au fost alocate fonduri pentru construirea de școli noi în Grumăzești, Budești - comuna Făurei și pentru reconstruirea Școlii Buruienești, care a ars în luna mai a acestui an.

În satul Budești, comuna Făurei, elevii vor avea parte de o școală nouă foarte modernă, pe un sistem nou, modular.

Pe capitolul reparații capitale au fost alocate fonduri îndestulătoare pentru Școala nr. 3 "Ion Creangă" din Tîrgu Neamț, pentru un corp de clădire început și abandonat acum 9 ani de la Colegiul Național "Roman Vodă" din Roman. Tot la acest capitol intră și realizarea unui campus școlar pe un teren părăginit din Roman, destinat elevilor din această zonă. În plus au venit bani pentru realizarea instalației de termie și pentru achiziționarea unei centrale termice la Școala nr. 6 din Roman, pentru șarpanta și tîmplăria Liceului Comercial "Spiru Haret" din Piatra Neamț și pentru

realizarea unei șarpante la clădirea fostei Școli nr. 6 în care va funcționa Liceul cu Program Sportiv din Piatra Neamț. Pentru toate aceste lucrări trebuie finalizate proiectele pînă la data de 18 septembrie, fondurile estimate ca necesare pentru aceste reparații capitale fiind de 55 de miliarde de lei.

Din aceleași fonduri vor fi realizate utilitățile la 42 de școli din mediul rural. Asta înseamnă că vor fi realizate puțuri de foraj pentru alimentarea cu apă, acolo unde există această problemă și vor fi realizate grupuri saniatre noi în exteriorul clădirilor. În plus, la majoritatea acestor școli vor fi realizate revizii ale instalației electrice și vor fi montate centrale termice pe lemne.

● Programe de perfecționare la CCD

Casa Corpului Didactic Neamț și-a lansat oferta de programe pentru anul școlar 2006-2007, în cadrul Săptămînii Porților Deschise.

Directoarea Daniela Mătăsaru le-a prezentat invitaților (directori de școli, inspectori, cadre didactice) un raport de activitate al instituției pe care o conduce pentru anul școlar trecut, punctînd atît reușitele, cît și neîmplinirile.

"Oferta noastră de programe de anul acesta este un mare cîștig și un mare succes. Anul trecut 29,60% din personalul din școli a trecut măcar printr-un stagiu de formare la noi, ceea ce este foarte mult și este o cifră care ne onorează", a precizat Daniela Mătăsaru. "Un alt punct tare a fost complexitatea ofertei școlare și diversitatea ei. O schimbare de calitate a serviciilor noastre a fost prezența noastră în școli la solicitarea unor directori sau chiar a profesorilor. Cursurile care au înregistrat cel mai mare succes au fost: Metode active în educație, Gîndire critică în educație, Programul de utilizare a calculatorului. La capitolul dotări stăm foarte bine, după cum vedeți, am primit fonduri și am reușit să schimbăm interiorul CCD, am primit un laborator AEL, softuri educaționale și achiziții foarte importante de carte. Aș vrea să remarc și calitatea lucrărilor editate la editura noastră, Alfa. Revista editată de noi, Școala modernă, am reușit să ne ținem promisiunea și să o scoatem periodic, adică de 4 ori pe an" a adăugat directoarea CCD Neamț.

Anul acesta, oferta a fost lansată în toate filialele CCD din județ: Piatra Neamț, Bicaz, Borca, Săbăoani și Roman. Pe lîngă aceste lansări, în cadrul Săptămînii Porților Deschise a fost realizată o expoziție de carte, în parteneriat cu Biblioteca Județeană "G.T. Kirileanu" și o activitate educativă, în parteneriat cu Liceul Comercial "Spiru Haret" din Piatra Neamț, pe tema "Cartea și meseriile ei".

În 2006-2007 CCD Neamț lansează nu mai puțin de 38 de programe adresate cadrelor didactice, directorilor și inspectorilor asistenți, cum ar fi: Cursuri AEL - inițiere și utilizare program, Curs de informatică (două module), Educație pentru informație în mediile rurale defavorizate - Promovarea inovației pedagogice, Managementul educației de calitate, Învățarea creativă, Managementul diferențelor și egalitatea șanselor, Educație pentru sănătate în școli, Integrare europeană, Managementul proiectelor de cooperare europeană, Învățarea prin joc didactic, Curs pentru bibliotecarii școlari ș.a.

Oferta CCD Neamț poate fi consultată atît la sediul ei din Piatra Neamț, cît și la filialele din județ.

Angela BRUDARU

Procesul Templierilor - religios sau politic?

Răspunsul la această întrebare ne este oferit de Laurent de Vargas, în Istoria secretă a Templierilor, traducere de Nicolae Constantinescu, Editura Pro Editură și Tipografie S.R.L., București, 2002.

Lucrarea reprezintă un complex și elaborat studiu ce comprimă munca de cercetare a autorului, care zugrăvește evenimentele istorice cu mare acuratețe și imparțialitate. Lectura cărții reprezintă, pentru publicul larg, varianta cea mai apropiată de adevărul istoric. O lume fascinantă și misterioasă a unor oameni demni și curajoși, în același

timp călugări și cavaleri, cunoscuți sub numele de Ordinul Militar Templier din Ierusalim, luptînd sub deviza „non nobis, Domine, non nobis; Sed Nomini Tuo Da Gloriam!".

Pînă nu demult, mulți confundau ordinul templierilor cu un cult religios ciudat sau cu o formă a masoneriei. Foarte puțini sînt cei care cunosc adevărata istorie a Templierilor și mai ales condițiile în care au fost desființați de către papa Pius al II-lea la insistențele regelui Filip cel Frumos. Cum este și firesc ne întrebăm ce rol a jucat Biserica Romano-Catolică (Papalitatea și aparatul inchizitorial) și ce rol a jucat politicul în acest proces. Istoria „oficială" a cavalerilor templieri este dublată de o alta mult mai pasionantă.

Întrebări precum: Îl renegau Templierii pe Iisus? Practicau sodomia? Profanau Crucea și obiectele liturgice? Adorau un idol sub forma unui țap? A existat cu adevărat un blestem al templierilor ce s-a abătut ulterior peste cei implicați în procesul lor? etc., își găsesc răspunsurile motivate în paginile cărții lui Laurent de Vargas. Istoria Templierilor este o istorie plină de evenimente neașteptate: fidelitate și trădare, fapte nobile și josnicii umane, comori pierdute, ritualuri secrete etc.

Finalul lucrării conține trei anexe în care sînt prezentate: actul de acuzare al Templierilor întocmit de curia pontificală în 117 puncte, extrase din regulamentul secret al ordinului, marii maeștri ai ordinului de la întemeietor (Hugues de Payns, 1118) pînă la moartea lui Jacques de Molay (18 martie 1314).

Pasionaților de literatură și aventuri le recomand cartea Ultimul templier, semnată de Raymond Khoury și apărută la Editura Nemira, 2006. Acțiunea romanului se petrece în anul 1291, în regatul latin al Ierusalimului. Cartea abordează ultimul mare mister, ultima speranță a umanității și secretul ultimilor cavaleri. Tezaurul Cavalerilor Templieri reprezintă un secret pe care Raymond Khoury îl dezvăluie într-un thriller palpitant. Ordinul Templierilor...o cheie pentru porțile ferecate ale istoriei, o călătorie fără tihnă înapoi, de-a lungul secolelor, o goană fără oprire după ultimul mare mister al omenirii, după cea mai mare taină a cavalerilor templieri. Romanul a fost tradus în peste 30 de limbi.

Prin lectura celor două cărți, cititorul își va face o imagine obiectivă de ansamblu a istoriei reale a cavalerilor Templului din Ierusalim.

Drd. MIHAI FLOROAIA

APOSTOLUL LITERAR ȘI ARTISTIC

Anul 4 nr. 15

septembrie 2006

"Chipurile" lui Ștefan Potop

Pictorul Ștefan Potop a avut abilitatea de a-și denumi personala, pe care a deschis-o la Galeriile "Lascăr Vorel" din Piatra-Neamț, "CHIPURI".

Pentru că este și nu este vorba despre "portret" în această expoziție. Dacă ne referim la cele 13 uleiuri de pe o simeză a sălii (plus un șevalet!), sîntem în zona portretului, conform sensului consacrat al termenului, unde chiar vom recunoaște uneori modelul, în lucrările mai vechi (fiind reunite aici tablouri realizate de-a lungul anilor), concepute "realist"; categorie în care intră și două autoportrete ale artistului. În alte uleiuri, însă, identitatea subiectului se estompează în favoarea surprinderii unei expresii, a unei atitudini, a unei atmosfere... Astfel, Ștefan Pototp face deja un pas către "chipul" investit cu sensuri trans-personale, către discursul -comentar- iul compozițional care depășește provocarea inițială, din realitate.

Dar partea cea mai interesantă a expoziției și care acoperă cu adevărat titlul ei am găsit-o pe simeza de vizavi, în cele 14 lucrări de grafică. În primul rînd trebuie observat că, iată, Ștefan Potop își dovedește măestria și în această tehnică, aparent simplă, dar imediat demascatoare a nepriceperii. Or, el trece cu brio testul și se lansează în compoziții bine echilibrate și sugestive, unde "chipul" femeii ocupă prim-planul. Deși nu lipsesc accentele șarjate și nici parafrazele. Inciziile avangardiste, de asemenea.

MAICA DOMNULUI - Expresie a iubirii lui Dumnezeu pentru oameni

BUNAVESTIRE

(Urmare din numărul trecut)

Evanghelia după Luca (1, 26): "Iar în luna a 6-a trimis a fost îngerul Gavriil de la Dumnezeu, care i-a poruncit strigînd "Să te duci în Nazaret, cetatea Galileei, la Fecioara Maria, care viețuiește în mare sfințenie în casa bătrînului dulgher Iosif, logodnicul păzitor al Ei și să gătești loc iscusit, ales și vrednnic întrupării iubitului Meu Fiu" (...) Voievodul îngerilor a intrat în camera cea mai dinăuntru unde era și vorbind liniștit către Dînsa, a zis: "Bucură-Te ceea ce ești plină de Dar, Domnul este cu Tine. Binecuvîntată ești între femei" (...) "Nu te teme Marie, că ai aflat Har înaintea lui Dumnezeu și iată vei zămisli în pîntece și vei naște Fiu și vei chema Numele Lui Iisus" (...) "Se va pogorî peste Tine și puterea Celui Preaînalt Te va umbri", iar Maria răspunde: "Iată roaba Domnului, fie mie după Cuvîntul tău..."

Odată cu cuvîntul acesta, Duhul Sfînt s-a pogorît și Cuvîntul lui Dumnezeu S-a zămislit în pîntecele Ei cel pururea fecioresc. Răspunsul "Fie" este rodul Darului Dumnezeiesc care locuia într-însa. La cuvîntul lui Dumnezeu- "Fie", zis în timpul zilelor creației a ieșit așa de minunat întregul Univers, iar la cuvîntul Preacuratei Fecioare - "Fie" s-a săvîrșit zămislirea și întruparea Mîntuitorului: "Cuvîntul Trup S-a făcut și S-a sălășluit întru voi!"

Sfîntul Ioan Damaschin, vorbind despre modul zămislirii Cuvîntului și al întrupării Domnului Dumnezeu, zice: "După asentimentul Sfintei Fecioare, Duhul cel Sfînt S-a pogorît peste Ea, curățind-o și dîndu-i puterea de a naște. Atunci a umbrit-o înțelepciunea enipostatică (...) ca o sămînță Dumnezeiască și și-a alcătuit Lui, din sîngele Ei, Trup însuflețit cu Suflet rațional și cugetător, pîrgă frămîntăturii noastre (...) Însuși cuvîntul lui Dumnezeu s-a făcut ipostasă Trupului (...) Căci Cuvîntul Dumnezeiesc nu s-a unit cu un trup care exista aparte mai dinainte, ci locuind în pîntecele Sfintei Fecioare. Și-a construit fără să fie circumscris în ipostasa Lui, din sîngele curat al pururea Fecioarei, Trup însuflețit cu Suflet rațional și cugetător. Pentru aceea nu vorbim de om îndumnezeit, ci de Dumnezeu întrupat". (Sf. I. Damaschin- Dogmatica, pg. 147-148).

Troparul Bunavestirii numește Fecioara "Templu sfințit și sîn de maică mai presus de ceruri".

Sfîntul Ioan Gură de Aur numește Bunavestire "praznicul Rădăcinii" în sensul de început absolut al noului eon.

Toată forța dogmei mariologice constă în evenimentul zămislirii lui Dumnezeu. Orice formulare a acestei taine este stînjenitoare și aici mai mult ca oriunde se impune tăcerea apofatică. Aceasta postulează moderație în afirmațiile catafatice, respectul în fața Tainei care trebuie "cinstită în tăcere" mai mult ca oricînd.

Fecioara este dogma cea vie, adevărul desăvîrșit în făptură; în trupul ei cel dăruit lui Hristos toți oamenii au devenit părtași la firea dumnezeiască a Cuvîntului. Cu cît Dumnezeu se "înnomenește" și îl aduce pe om mai aproape de nivelul Său, făcînd dintr-însul chip aidoma Lui, cu atît afirmă măreția propriei Sale idei despre om, ca replică a Celui Ce Este.

Taina zămislirii doar "Cîntarea Cîntărilor" (8,6) o cîntă: "iubirea este tot atît de tare ca moartea, ba mai tare decît moartea și Dumnezeu este cel ce o trăiește, iar după El-toți ai Săi". Fecioara trece prima prin moartea făcută neputincioasă și de aceea canonul care se citește în ceasul morții oricărui credincios se adresează ocrotirii ei materne: "Întru Adormire, Născătoare de Dumnezeu, lumea nu ai părăsit", cîntă Biserica, căci într-însa lumea devine deja "făptura cea nouă". Maica Domnului întruchipează harul, iubirea dumnezeiască de oameni.

"Femininul se exercită la nivelul structurii ontologice; el nu este cuvîntul, verbul, ci a fi, esse, sînul făpturii" (1). Născătoarea de Dumnezeu zămislește Pruncul sfînt, îi dă trupul său, în care se manifestă conținutul, cuvîntul, puterea, lucrarea: "Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinăutru ale mele" (Psalmul 50, 11).

Masterand Dumitrița VASILCA

(Continuare în numărul viitor)

Cezar ȚUCU - *A 57-a scrisoare*

Șed cu degetu' la tîmplă (pînă cînd îmi vine rău),
Încercînd învățămîntul a-l pricepe, sub Hărdău,
Ozeneu căzut din ceruri transilvane, din erată,
Peste școala românească umilită și stresată.
Nu s-a stins, încă, scandalul cu subiectele la BAC
Și vînzarea lor în piață, la en gross, sau, poate, vrac,
Și nici cel de prinprejurul Testelor Naționale,
Care-au fost adjudecate tot pe cîteva parale,
Că ministrul, pus pe șotii, (și pe site, nu pe furiș,)
Scoate-o fișă de notare (sub deviza: Je m'en fiche)
A directorilor care, dup' un an de munci parșive,
Conform legii optzășpatru, primesc calificative;
Numai că aprecierea se dă după un punctaj
Pus în dreptul unei sarcini (strecurată-n portbagaj!),
Sarcină care, la rîndu-i, n-are nici o legătură
Cu directorul de școală și cu-a dumnealui cultură.
Ca discuția să fie, cum se zice, la obiect,
Iar quod erat demonstrandum fără de nici un defect,
Voi începe pledoaria întrebîndu-vă cum poate
Cel mai bun supermanager una sută puncte scoate
Cînd, pentru același lucru, chiar de este îmbrăcat

Sub echivalente forme,
de n ori ești depunctat(!?):
Spre exemplu-n clasa opta, un elev dacă îți pleacă
Unde taică-su și mă-sa îl așteaptă (făcînd clacă),
Tu nu ai nici o putere, ca director, să-l oprești,
Decît să-i vorbești zicîndu-i: -Mă, Gheo, mă nenorocești!
Dacă nu termini aicea școala, unde-s eu director,
Mă desființează ăștia, ce răspund la -domn inspector!
Și, într-adevăr, punctajul de cinci ori e-avariat:
Prima dată că elevul școala a abandonat,
Fapt ce-atrage după sine furtișagul (ce hoție!),
Și din rubrica numită ,,dacă ai repetență".
Cele două (-n unu!) cazuri, micșorînd (observi ușor,)
Promovarea (comunistă), iar ești ars! (chiar binișor).
Se-nțelege că plecatul e absent și la testare
Iar admiterea nu poate să-l bage-n calculatoare!
Și de-aici alte belele pe-al directorului cap,
Care vede cum punctajul în aval o ia la trap!
Alt exemplu unde pentru o aceeași chestiune
Ești penalizat de numai patru ori (ce inimi bune!)
Este dat de efectivul de copii aflați în sat
Ce, dacă n-atinge pragu' lui Hărdău, ești depunctat:
Că nu te implici cum trebe în viața comunității
Și că de aceea-i zero creșterea natalității!

Iar de reușita-i bună la licee n-ai un dram
De noroc, pentru că astfel nu ești director de SAM!
Dar nu scapi numai cu aste depunctări independente
De voința ta lovită crunt, fără menajamente!
Căci la școala fără arte și fără de meserii

(Continuare în pag. 6)

PRE - ZICERE

Se spune, deobicei, că cerul e plin de stele. Unii dintre noi nu văd acest lucru. Spun că cerul e înstelat și-atît. Arareori ne plecăm în fața astrelor. Sîntem dispuși să dăm crezare celor ce le simt căldura și se lasă mîngîiați de lumina lor. Dar pentru aceștia, pămîntul nu are formă, iar primăvara vine de mai multe ori pe an. Numai celor aleși să vadă cerul luminîndu-se noaptea li se supune natura cu adevărat. Numai lor li se înfățișează rotirea perpetuă a astrelor, pentru că ei pot vedea lucruri ce ar rămîne pururi nebănuite. Iar atunci cînd ne iau de mînă să ne arate minunilor sufletului lor, trebuie să-i umplem de recunoștința noastră. Prin ei devenim părți adevărate ale unor lucruri nevăzute. Prin ei prindem contur. Prin ei realizăm că sufletul nostru poate fi frîntură de infinit. Prin ei vom gusta lucruri nebănuite devenind mai frumoși.

Iubiți-i pe acești oameni rari ca pulberea stelară, născuți sub zodia fericită a talentului...

prof. Mirela MIHOC

"UN ZÎMBET ÎN AMURG"

Trec flori și frunze în pustiu
Și nimeni nu le-ajunge,
Căci urmă ele nu mai lasă
Doar un fior, un gînd ce-apasă.

Tot ce rămîne este gol
Pîndești și cauți... nu găsești
O floră de-amintiri
Un zîmbet în priviri.

El piere-n umedul amurg
Și dimineața apare iar,
Cînd viața plină de amar,
Lacrimi ce fierb curg în zadar.

Al roșului amurg acum,
Amprenta și-a lăsat
Iar ochii mei vestesc din nou
Al vieții sărutat.

Maria- Magdalena LIAHU

ÎNGERII DE PE PĂMÎNT

Aripi de îngeri puternici,
aripi răzbătătoare,
Frînturi de cer senin și
raze salvatoare,
Veghind asupra noastră,
neobosiți nicicînd;
Părinții sunt îngerii de pe pămînt!
În zborul sinuos spre
largul infinit,
Ne stau alături,
ne îndrumă negreșit;
ne luminează calea și delicat, duios,
Ne dau tot ajutorul,
pentru un zbor frumos.

Paul- Andrei COBZARIU
Clasa a III-a, Școala Săbăoani

"PESTE ȘI DUPĂ GRANIȚE"

Sînt un om cu caracter, neuroni, am un hotel,
Păcat că n-am bani în pungă, foamea dă să mă străpungă;
Merg pe stradă liniștit, peste mine dă un jeep,
Din el coboară două picioare încălțate ca atare,
De pe geam îi văd conturu', parcă l-am văzut la unu:
Antena care prezintă știrile ce te frămîntă;
Mă scobesc apoi în minte, vreau să devin președinte,
Să stau cu burta la soare, mîine plec peste hotare;
Anglia, Franța, Italia, lapte și miere, asta-i calea!
A plecat... azi beton toarnă, e furnică europeană.
Fiindcă a devenit insectă și cazarea e infectă;
Cică-i dă salaru-n părți, n-are nici bani de chiloți;
După doispe luni de muncă s-a-ngroșat praful în pungă,
Stomacul i s-a lipit de spate- un grețos schelet cu acte.
Încă:
El... a revenit în țară- cerșetor ce vrea să ceară
Sfat pentru cel ce nu știe: în UE românii-și iau ce nUE.

Bogdan ENACHE
Grupul Școlar Industrial Materiale de Construcții Roman

"DISTANȚA"

Liniștea acoperă fiecare fosnet, îl macină
Aerul absoarbe sunetele
Chiar și marea se stinge în liniște
Totul tace-n nimic.
Pedeapsa e distanța,
strat peste strat, fără sfîrșit,
dintre cerul inimii
către dragostea de departe.
Nu există lumină să-ți ajungă
pînă la gînduri,
Nu există lumină,
Și tu ești departe, și pleoapele mele
se odihnesc

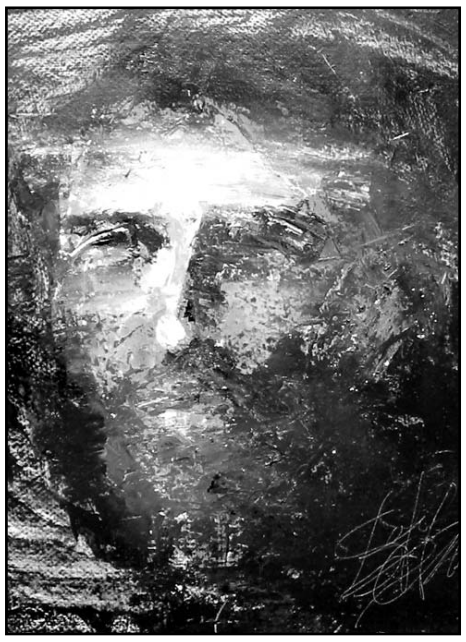

pe jumătate.
Trăiesc într-un vis de dragoste închis
Care îmi tulbură gîndurile
și mă înfășoară
și mă afund în trecutul nostru,
încet, plăpînd și fără speranță.
Nu există lumină pentru mine.

Oana- Cristina NICHITEAN
Grupul Școlar "Vasile Sav" Roman

Pagină literar artistică realizată de prof. Valerian PERCĂ și prof. Mirela MIHOC
Liceul nr. 3 Roman

REMEMORĂRI PEDAGOGICE NEMȚENE

SEPTEMBRIE 2006

În numerele anterioare au fost semnalate următoarele aniversări de personalități pedagogice nemțene: Teodor Naum, 1/1891; M. Lupescu, 5/1862; Teodor Criveț, 6/1861; Eugenia Didilescu, 7/1910; N. Dinu, 7/1938; N.N. Popa, 7/1952; C.V. Gheorghiu, 9/1916; Al. Lambrior, 10/1846; I. Crăciun, 10.1910; I. Rotaru, 11/1924; Eduard Covali, 11/1930; Eugen Herovanu, 13/1874; dr. C.I. Istrati, 16/1850; V.A. Trifu, 17/1869; Alberto Cirillo, 17/1878; I. Luca, 19/1909; Eugen Ciochină, 21/1920; Victor Savin, 23/1905; Victor Țăranu, 25/1901; Vasile Bogrea, 26/1881; Aristide Caradja, 28/1861.

- Și comemorările: 12/1983, I. Luca; 14/1925, Ermil Istrate; 20/1977, V. Chirițescu; 25/1922, M. Stamatin; 26/2000, Cătălin Stupcanu.
- În numărul din septembrie 2005 al revistei didactice "Apostolul", prof. univ. dr. Victor Tănăsescu a publicat valorosul articol "Atestări documentare din. sec. XVII de biserici și preoți în Bălțătești și Ghindăoani", un model și un îndemn pentru asemenea necesare cercetări.
- 1 septembrie este începutul Anului Nou Bisericesc în Biserica Ortodoxă Română.
- 1/1908 e numit revizor școlar pentru clasa a II-a, în jud. Neamț, ilustrul institutor Leon Mrejeriu.
- în numărul din septembrie 1935 al revistei pietrene "Preocupări didactice", învățatul N. Mancaș a publicat pertinentul- încă actual- "Necesitatea reînvierii didacticii în învățămîntul primar".
- În septembrie 1935 apare la P. Neamț revista "Preocupări didactice", sub redacția profesorului Virgil Dobrescu și a institutorului Petre Butnariu.
- 20/1898, s-a inaugurat, în prezența ministrului Spiru Haret, localul Școlii primare de băieți nr. 3 din P. Neamț, construit de directorul Gh. Nicolau (azi parte a Școlii nr. 2).
- 24 sept. 1858, s-a înființat Școala primară de fete nr. 1 din P. Neamț cu două clase, directoare Elena Radovici.

Prof. Traian CICOARE

(Urmare din pag. 5)

Cezar ȚUCU - A 57-a scrisoare

Scade emul de director (ducă-să-se pe pustii)
Să mai amintesc din cele treisprezece filișoare,
(Ce constituie-împreună Fișa de evaluare),
Și minunea de cerință care te obligă să-ți
Faci numaidecît în școală clase de minorități,
Dar nu-ți spune și de care nație minoritară
Să ai profii și școlerii: rromă sau de cea maghiară?
Și nici statul de pe unde să-i aduci (nu am habar),
Că al nostru-i, cum se știe, românesc și unitar;
Iar cum limbile rromană și maghiară sînt relicve
Trebe să cați alte două pentru clasele bilingve.
Ziceți dumneavoastră dacă cel ce fișa a creat
E la minte-ntreg, sau dacă poate fi recuperat!
Iar ministrul de mai poate, de-îndată ce îl lasă
Fără puncte pe director dacă-n limbi nu are

clasă!
Mai adăugați la asta (deși este cam tardiv,)
Faptul că punctajul unui șef e dat de colectiv!
În zadar are, săracul, zeci de cărți (și de valoare)
Dacă masa de profesori ce o cîrmuie nu are!
V-aș mai pune la-ncercare nervii ce v-au mai rămas,
Chiar cu riscul de a-mi pierde ultimii bemoli din glas,
Amintindu-vă și alte standarde europene
Și criterii după care sînt mîncați cu tot cu pene
Și cu fulgi bieții directori, ce și-ar pune, dar nu pot,
Capăt zilelor sub apă, dar nu au bazin de-înot,
Și nici apa necesară, cum e stipulat în fișă,
Document ce-ți sapă-n suflet și îți lasă-n eu o nișă
Cît să vezi cum adevărul e acum la orizont
Și dreptatea lîngă dînsul (fără ca să miște-n front),
Așteptînd cu nerăbdare ceasurile ce vor bate
Ora doisprezece pentru cei de la inspectorate.
Pîn' atunci sta-voi pe gînduri (tot director de Tazlău?)
Întrebîndu-mă: ce oare va mai curge din hîrdău?
Peste-nvățămînt reforma cîtă vreme s-o prelinge?
Candela-i cît va mai arde? Luminița cînd s-o stinge?

(Din volumul Scrisori și blesteme)

ENIGMĂ

Mă afund într-un abis
Al melancoliei, al tristeții și al plînsului.
Mă afund într-un abis
Al mării de lacrimi
Și nu e cale de întoarcere...
Nu pot să mă salvez.
Nu știu și nici n-am cum,
Sînt legată de greșelile
ce le-am făcut,
Sînt un eșec al părinților,
Sînt neștiința cărților,
Sînt răul ce l-am făcut,
Sînt suferindul netratat...
Și totuși... nici eu nu știu ce sînt.

ETERNITATE

Aș vrea măcar o vorbă
Să-mi șoptească vîntul.
Mi-aș dori măcar o privire
Să-mi redea soarele.
Visez să aud măcar o dată cîntul
Păsărilor raiului... și-aș vrea
Să mai am parte de iubirea ta.

Dorința sufletul mi-l sfîșie
Precum gerul ce scîrțîie
Zăpada sub talpa celui suferind.
Visez la eternitate...
Eternitatea alături de tine.

Claudia SORLESCU
clasa a X-a

TU

Cînd lumea din jur e-o mască,
Parcă ai vrea să te acoperi cu nori
Să-i faci pe toți să te urască,
Și-apoi să mori.

Să nu mai crezi,
Nimic să nu mai știi
În întuneric să te pierzi
Apoi lumină tu să fii.

Să ne apari mereu în vis
Deasupra tuturor să stai,
Să ne îndrumi spre paradis
Și calea să ne-o dai.

Dar tu la noi renunți,
Nu vrei să ne mai vezi,
Nu vrei să ne mai cruți,
Credința ai să-ți pierzi.

NEGRU

Am prea mult negru în gîndire,
Și-n viață n-am să reușesc
Să-mi duc visul la împlinire,
În negru-am să mă prăbușesc.

Prea mult aș vrea să zbor
Dar vă urăsc și vă iubesc,
Îmi voi da viața umbrelor,
În negru-am să mă prăbușesc.

Vlad NASTASIU
clasa a XII-a

CÎND SĂ IUBEȘTI...

Atunci cînd noaptea se-mpletește cu ziua,
Cînd stelele dispar în neștire
Și roua coboară timidă pe flori,
Iubește și crede în iubire!

Cînd soarele naiv se-apleacă spre munți
Și razele-i alunecă sfioase în lac,
Cînd noaptea îndrăznește să calce ale zilei punți,
Iubește și fă-i vieții pe plac!

Cînd norii mohorîți se duc în depărtări uitate
Și liniștea o simți în aer, e peste tot,
Cînd cerul se-mbracă în haine colorate
Iubește din suflet, cu sufletul tot!

Cînd cerul se scutură de ploi și furtuni
Și plînge cu lacrimi de gheață,
Cînd petale de flori de jos poți s-aduni,
Iubește, iubește-o pe viață!

Anda IGNAT
clasa a IX-a

ZIUA ÎN CARE S-A TRAS
Cine trage în noi?
- Morților din '89 -

Încă o noapte de somn,
poate o ultimă oră de vise
și strigăte: Libertateee!!!

Întins pe drum, nu sînt beat,
doar căzut la pămînt,
Dar mă scutur și-mi spun:
Respir... încă respir...

Cine trage în noi?
Chibzuită cale de
a cădea seceraţi ca
jertfă promisă libertății

a douămii-și-ceva-de-ani.

Libertateeeee!
Respir... încă respir...

Cînd morții cu sutele,
preamărit fie sîngele lor
înmuiat în asfalt,
și mamele lor plînse.
- Unde ești, Doamne,
să vezi?

Libertateeeee!
Respir... respir... respir...

Matei IUREA
clasa a XI-a

MEREU

Rănită, trecută prin apele tăcerii,
Alergînd printr-o ploaie de spini
Făr' de-avea timp să simt atingerea miresmei...
Fugind mereu de ceea ce urmează a veni
Pe urmele pe care voi păși din nou
Ștergînd mereu lacrimile ce vor urma să curgă;
Lăsînd să izvorască fără șir sîngele de speranță;
Crezînd că totuși răsăritul soarelui îmi va surîde;
Căutînd să ies dintr-o negură ce mă sufocă;
Lovită, cu mii și mii de răni, ca într-o stîncă netocită,
Străpunsă de cuțite sîngerînde de neputință,
Atrasă ca un magnet de zilele- ntunecate ale suferinței;
Îmi e din ce în ce mai greu să mă ridic,
Să mă adun în urma nesfîrșitului de început.

Raluca CIUBOTARU
clasa a X-a

BUCURIA MEA...

Privesc în ochii tăi
de mărgăritar
și văd un univers luminat
de raza cerească a sufletului tău.
Ești tot ce am mai scump pe lume,
cel mai frumos dar de la
Dumnezeu.
Ochii tăi îmi luminează viața,
zîmbetul tău îmi alintă sufletul,
Iar glasul tău e un cîntec
ce-mi vindecă inima.
Doar tu ești BUCURIA MEA.

STEAUA MEA

În viața mea o stea a apărut
Și strălucește numai pentru mine.
O strîng în brațe
Parte din mine.
Și totuși... visez.

STEAUA MEA

În viața mea o stea a apărut
Și strălucește numai pentru mine.
O strîng în brațe eu și o sărut,
E doar a mea, o parte din mine.

Sînt cerul ei, sînt luna pentru ea,
Sînt îngerul ce o veghează.
Doar ea e alinarea mea,
Doar ea... steaua mea.

Chiar dacă-i noapte sau e zi,
E e mereu cu mine.
Împart cu ea necazuri, bucurii,
Doar lîngă ea mi-e bine.

Și știu, cu mine ea va fi mereu,
Doar ea, lumina sufletului meu.
Ea mă va sprijini în viață.
E steaua mea, a mea speranță.

Ioana -Andreea STAHIE
clasa a XI-a

Din creaţiile elevilor de la Colegiul Tehnic "Gheorghe Cartianu" Piatra Neamț

ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII

O MONOGRAFIE INSPIRATĂ

Satul Șoimărești (comuna Brusturi-Drăgănești, județul Neamț) este o comunitate rurală cu valențe înscrise în istoria Moldovei, dar și în opera sadoveniană, cu descendenți numeroși, care prin activitatea lor cinstesc numele de „șoimărestean".

Spiru Haret spunea: „...dacă învățătorul ar considera rolul său terminat îndată ce a dat strict cantitatea și felul de muncă pentru care este răsplătit, el ar fi un bun slujbaș, dar nu și-ar merita numele de apostol cu care se glorifică și nu ar fi un bun patriot".

Învățătoarea Agripina Preutu și profesorul Vasile Preutu, au reușit, în monografia Satului Șoimărești - cinci veacuri de existență demnă, să ilustreze cei cinci sute de ani ai localității lor natale cu date pline de semnificații, rezultate din studiul amănunțit al cadrului natural înconjurător și al fenomenelor sociale ce au avut loc de-a lungul timpurilor.

Abordînd o cercetare minuțioasă și științifică, dar și pe baza unei cunoașteri profunde a Șoimăreștilor, autorii monografiei au reușit să producă locuitorilor acestui sat o bucurie deosebită.

Monografia satului Șoimărești oferă celor interesați aspecte din munca oamenilor care au trăit și trăiesc, au muncit și muncesc pe aceste locuri, precum și aspecte ale evoluției acestei comunități în timp.

Lucrarea este și un sprijin pentru cercetătorii ce vor dori să o continuie sau să o completeze și trebuie precizat că autorii au manifestat o grijă deosebită pentru a evidenția tradiția bunelor îndătinări ferind-o de potopul vinovatelor înnoiri.

Soții Agripina și Vasile Preutu au răscolit ciuvee, au cercetat arhive, au înfruntat neînțelese și invidioase zîmbete, dar ... „biruit-au gîndul", vorba cronicarului Miron Costin. Monografia a devenit o realitate. S-a tipărit.

Autorii, în demersul lor, au verificat cu grijă informațiile, fără a avea în vdere primirea unor laude. Au urmărit un singur țel: lucrarea lor să fie o mărturie dreaptă, o icoană și un îndemn pentru viitor.

Grație prietenilor de peste Prut, dar și a celor de dincoace, soții Preutu, după o muncă de-o viață, prezintă într-o formă excepțională - conținut și grafică - monografia Satul Șoimărești - cinci veacuri de existență demnă, iar membrii acestei comunități pot fi mîndri regăsindu-se în paginile lucrării.

Vlad Pohila, ziarist, membru al Uniunii Scriitorilor din Republica Moldova, cel care prefațează această carte, menționează: „Șoimăreștii este un sat deosebit, înscriindu-se pe linia acelor localități de excepțiee , cercetate de faimoasele echipe monografice, constituite și ghidate de academicianul Dimitrie Gusti. "Șoimăreștii" merită, trebuie să trăiască îndelung și prosper pe această matcă strămoșească, prin sătenii de azi, prin urmașii lor și urmașii acestora, care, dacă vor pleca de aici, oricum vor reveni și vor îndemna și pe alții să se întoarcă la obîrșie".

În această monografie, care conține pagini esențiale din istoria zbuciumată a satului Șoimărești, șoimărșteanul de astăzi și de mîine va găsi date despre părinții, frații, bunicii, prietenii săi, dar și încurajarea de a manifesta și perpetua patriotismul local, de a cinsti cum se cuvine memoria celor călătoriți din această lume, de a respecta și prețui pe cei care au adus lumină sătenilor și, nu în ultimul rînd, îndemnul de a păstra cu sfințenie tradițiile și tot ceea ce s-a creat aici de-a lungul anilor.

Varatec, comuna Agapia, 10 iulie 2006

Prof. Adrian GÂRBULEȚ
pensionar

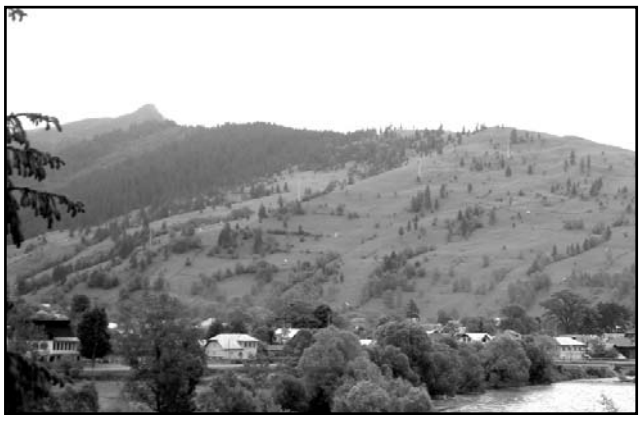

A.B.C. teatral

SCENA, ÎNTRE LIMBAJ ȘI MESAJ

Formula americanului H.D. Laswel "cine, ce, pe ce cale, cui și cu ce efect comunică", inventată pentru uzul demersurilor sociologice cu privire la comunicațiile de masă, poate constitui ușor punctul de plecare într-un demers despre limbajul teatral.

Numai că, de astă dată, la întrebarea CINE, vom avea în vedere dramaturgul, la întrebarea CE, opera dramatică, la întrebarea PE CE CALE, mediatorul, regizorul, interpretul etc., capabil să suscite în public mecanisme de identificare apte a înlesni difuziunea mesajului operei, la întrebarea CUI, publicul de teatru, iar la întrebarea CU CE EFECT, pe de o parte amploarea "succesului" spectacolului iar pe de altă parte amploarea catharsis-ului.

Arta nu este limbă ci limbaj; prin intermediul operei cineva se adresează cuiva și această comunicare (cod artistic folosind semne specifice ce transmit un mesaj sau un sens) pretinde să fim atenți atît la emițător cît și la receptor.

Stabilirea unui cod fix în domeniul artei este imposibilă, iar variația expresiei artistice de la operă la operă este aproape nelimitată. Fiecare operă are codul ei, semnele artistice nu pot fi restrînse, ci repertoriul lor se îmbogățește mereu, dar în fiecare caz- pentru a ne afla în fața unui fapt artistic- compoziția este obligatorie, iar legătura cu limbajele deja existente este absolut necesară, pentru ca noul produs să poată fi receptat de conștiința estetică.

Opera de artă este unică, inimitabilă și irepetabilă. Nu există un repertoriu de semne date pentru o operă anume și nici reguli de a le combina, iar semnificațiile care le corespund sînt infinite. De aici unele încercări de negare a caracterului de limbaj al artei.

Spunînd că artistul conotează nu trebuie să înțelegem că el ia elemente denotate și le "încifrează" într-un cod preexistent, întrucît fiecare operă are codul ei care poate doar să țină seama ca un punct de reper de codul genului sau ramurii respective, după cum poate să le și încalce. De asemenea, prin denotare nu înțelegem retraducerea operei într-un limbaj logico- teoretic, întrucît o asemenea operație nu poate fi decît parțială, incompletă, suspendată. Intuiția sensibilă a operei se îndreaptă asupra ei ca totalitate, ea se completează cu fragmente de decodificare, dar nu poate merge niciodată pînă la capăt dacă avem de-a face cu o operă de artă autentică.

În cercetarea codului, conceptul de semn artistic este fundamental pentru că, constituie elementul sau celula primară a limbajului artistic, iar materialitatea lui constituie însuși suportul artei. Cuvîntul, materia plastică sau sonoră sînt alfabetul oricărei realități artistice, iar repertoriul de semne ca și organizarea lor potrivit anumitor reguli definește codul. Ar fi greșit să se identifice însă semnul artistic cu materia brută din care se alcătuiesc operele, întrucît acesta ca atare nu reprezintă nimic și nu trimite decît la sine însuși, după cum ar fi simplist să se creadă că luate izolat, în afara unui context, a unei construcții, asemenea elemente ar putea să aibă vreo semnificație estetică.

Mijloc de comunicare și elaborare a informației semnul unește în și prin el materia și ideea: materia semnificantă cu ideea semnificată. Semnul e important nu prin materia sensibilă pe care o prezintă ci prin ideea inteligibilă pe care o reprezintă și simbioza dintre semnificant și semnificat subliniată pe planul semiologiei (știința semnelor) generale de un Roland Barthes, se realizează și în cazul esteticului.

Noțiunile de semnificat și semnificant au fost introduse în lingvistică de Ferdinand de Saussure, pentru a fi extinse apoi în orice analiză semantică a unui limbaj, constituind cei doi termeni ai relației reprezentate de semn. În viziunea structuralistă, semnificatul nu este un lucru, ci reprezentarea psihică a acestuia, indentificat îndeobște cu conținutul și neputînd fi definit decît în interiorul procesului de semnificare. Semnificantul este cel ce poartă sensul într-o formă constituită, avînd o structură determinată și reprezentînd un mediator materializat între obiect și receptorul lui.

Creșterea distanței dintre semnificația ideală și semnificantul material duce la elaborarea unor idei din ce în ce mai generale. Plecînd de aici, Henri Wald conchide aforistic: "istoria culturii este istoria stilizării semnificantului și abstractizării semnificației".

"Jucăria de vorbe" pe scena T.T. Regia Alexandru DABIJA. În foto: Constantin GHENESCU, Gheorghe DĂNILĂ și Ana CIONTEA

Ceea ce dă nota specifică a artei, nu este neapărat inventarea unui repertoriu nou, necunoscut cît faptul că semnele sînt reunite în compoziții individuale, irepetabile. Dar, pe bună dreptate, se poate afirma că unicatele nu sînt proprii numai artei ci ele pot fi întîlnite și în știință, de aceea trebuie subliniat faptul că semnul artistic nu este numai convențional, dar, că spre deosebire de alte semne, el nu transmite un mesaj căruia materia în care se exprimă îi este indiferentă, ci unul care se postulează drept scop și care nu poate fi deslipit de sens.

În fapt, deci, mesajul artei nu se poate despărți de limbajul ei, sensul este inexistent în afara construcției de semne care-l exprimă. Această calitate a simbolului artistic de a nu se putea dezlipi de suportul său (și simbolul nu este decît unul dintre semne) a fost remarcată de Tudor Vianu, ca a numit-o imutabilitate.

Imutabilitatea se referă nu numai la legătura sensului cu expresia sa ci și la imposibilitatea de a schimba locul sau de a elimina semnele în cadrul compoziției finite pe care o reprezintă opera. Semnificantul ca și semnificatul nu sînt prin sine estetice; ele devin astfel numai în unitatea lor orientată, pentru că sensul artistic nu se poate realiza decît printr-un complex de semne artistice.

Încercînd să sintetizăm accepțiile semnului artistic ar trebui să subliniem că el "este un element al limbajului artistic care nu are semnificație decît în cadrul unei construcții individuale, că el trimite la o realitate spirituală care-l transcede fără ca aceasta să se poată despărți de suportul ei, ceea ce-i dă un caracter imutabil" (Ion Pascadi).

Opoziția conotativ- denotativ este una din trăsăturile principale pentru distingerea limbajului artistic de cel teoretic sau comun. Opera se prezintă ca o conotație complexă în care sensurile diverse sînt legate nu numai de expresia lor (James Mill), de semnificația de bază (L. Bloomfield), ci expresia sistemului semnificativ este deja un limbaj (L. Hjelmslev). Operația denotativă efectuată de receptor nu este niciodată completă întrucît opera nu se lasă decodificată, redusă la elemente logice, iar farmecul estetic îl reprezintă tocmai întîlnirea cu acest obiect căruia îi atribuim întotdeauna o funcție sau o semnificație suplimentară celei inițiale sau celei ce apare la prima vedere. Procesul individual descris mai sus se reface la scară socială, în orice epocă obiectele estetice întregindu-se într-un sistem semnificativ mai larg, în interiorul căruia apare conotația sau se poate face denotația parțială.

În virtutea însăși a dimensiunilor limbajului artistic, ceea ce o operă vrea să spună depășește întotdeauna cu mult ceea ce ea reușește să spună; pe de altă parte ceea ce el manifestă este ireductibil la ceea ce enunță și totuși face parte din sensul său global. De aici rezidînd ceea ce se numește în mod curent ambiguitate estetică și tot de aici derivînd polisemia de nedepășit a limbajului artistic.

Mircea ZAHARIA

(Urmare în numărul viitor)

APA REGALĂ - de Mihai Hanganu

Note de lector

Mărturisesc: nu am știință despre conținutul primelor două cărți de versuri ale lui Mihai Hanganu (,,Nostalgii'', Editura ,,Universitas XXI'', Iași, 2004 și ,,Bucoavnele bucolice ale Bucovinei'', Editura ,,Dram Art XXI'', Iași, 2005) despre care am aflat dintr-o notă liminară inclusă în cea de a treia sa carte ,,Apa regală'' (Editura ,,Universitas XXI, Iași, 2006).

Poeziile din placheta de acum sînt precedate de un ,,certificat de garanție'' (a se citi cvînt înainte sau prefață) semnat de Lucian Strochi, cel care, după mărturisirea autorului, l-a îndemnat să publice prima carte, și un...,,Autodenunț'' (!-mirarea ne aparține) subintitulat ,,În loc de CV'', considerăm noi, o ,,proză'' autobiografică ce vine să completeze informațiile din nota liminară deja amintită, un fel de spovedanie a autorului care nu ascunde nimic din trecutul său politic anterior anului 1989. Ar mai fi de adăugat și aprecierile despre versurile din primele sale volume, aprecieri semnate de Gheorghe A. M. Ciobanu, Cristian Livescu și Lucian Strochi, incluse pe coperta a IV- a a cărții publicată recent.

Cele treizeci și cinci de poeme ale volumului sînt distribuite inegal în două compartimente (I.- ,,Taina toamnelor trecute'' - 21 și II.- ,,Apa regală'' - 14).

Între poezia ,,Speranță'', care deschide, nu cred întîmplător, această carte, ,,Apa regală'', și cea care o încheie, ,,Cu orice preț'' (Citiți cele două titluri în continuare unul după altul.), Mihai Hanganu și-a așezat poemele într-o ordine gîndită ce poate fi sesizată cu ușurință de cititorul cît de cît cunoscător al domeniului: mai întîi, textele în care sînt prezente natura, apoi, nostalgia după locurile natale în care a trăit prima iubire (,,Pe malul lacului din sat'': ,,Te-aștept și azi sub salcia ce plînge, / Sădită voluntar pe malul lacului din sat..."), sentimentul prezent în toate este ,,starea de jale'' iar autorul este convins că ,,adevărata răsplată'' o va găsi ,,doar în speranță''. Tot în prima parte, descoperim și cîteva ,,ocazionale'': ,,La aniversare'', ,,La ziua lui Dan'', ,,Onomastică'', ultima dintre acestea fiind poezie în totalitate, drept pentru care o transcriem în continuare: ,,Găsește timp să visezi - te va înălța spre stele / Găsește timp să fii bun - e singura cale spre fericire / Găsește timp să iubești și să fii iubit - este privilegiul zeilor / Găsește timp să privești în jur - ziua-i prea scurtă să fii egoist / Găsește timp să rîzi - este muzica sufletului // De la Mihaela, Cristina, Elena și Dan''.

În această primă parte poeziile sînt scrie în manieră clasică și se văd cu ochiul liber ecourile din Alecsandri și Eminescu, dar și din lirica populară, autorul versificînd cu ușurință, strecurînd neologismul în rime căutate, deseori inedite.

Partea a doua este populată de poeziile de atitudine, unele inspirate din faptul divers cotidian (,,Balada stîncilor''), cu accente pamfletare (,,Contemporane''; iată ultima strofă: ,,Mă simt trădat, mă simt confuz, / Nimic nu-i clar, e mult abuz, / Și-n fruntea unor demnitari stă scris: / <Ce-l ilegal, azi totul e permis.î''), altele abordează problemele la zi din politica internă (,,Prezențe'') sau internațională (,,Neliniște''), cu fiecare poem putîndu-se constata o acumulare a vehemenței poetului care avertizează: ,,Plînsul românului a înghețat, / Ochii lui caută mereu spre cer, / Vîrful Ceahlăului ține loc de busolă, / Prin Cheile Bicazului unduie un asfințit întristat, / Am să trec iarăși la meseria de oier, / Iar bîta țintată o voi folosi în loc de epistolă.'', dovedindu-(se) ne că nu-i este indiferentă starea în care a ajuns românul: ,,Copii și nepoți cutreieră zările, / Și-au părăsit țara, și-au abandonat frații...''

Vor fi și voci, probabil, care-i vor contesta lui Mihai Hanganu talentul într-ale poeziei pentru faptul că nu scrie în manieră modernă: fără rimă, fără ritm și, mai ales, lipsită de stridențe de limbaj. S-ar putea. Dar ceea ce nu-i va putea nimeni reproșa este vocea sa unică în care se simte sinceritatea omului conștient că are ceva de spus semenilor și face acest lucru cu fermitate, cu claritate scriind texte de o factură cu care nu ne-am mai întîlnit des în ultimii ani, avînd grijă să evite facilul care doar pe ici pe colo a mai scăpat exigenței sale.

Constantin TOMȘA

APOSTOLUL LITERAR și ARTISTIC

COLEGIUL DE REDACȚIE: **Mircea ZAHARIA; Constantin TOMȘA; Ștefan CORNEANU**

EDUCAȚIE PENTRU ȘI PRIN CREATIVITATE (2)

Odată cu începerea școlii, memoria și inteligența școlarului progresează tot mai mult, ca urmare a solicitărilor din activitățile de învățare, a contactelor cultural-educative mai numeroase și mai pline de substanță. Presiunile pentru conformitate apar atît din exterior, de la părinți sau educatori, cît și din interior, prin spiritul autocritic, dorința de competiție și de recompensă. În timp ce tendința spre perfecționism crește, încrederea în sine scade, fapt care-l face pe copil să-și cenzureze ideile, să le micșoreze ca număr. În dorința de a răspunde cerințelor formulate de adulți față de el, școlarul mic devine tot mai supus, mai conformist. Mediul educațional impune, deci, tot mai multe stereotipuri și reguli, fapt care limitează sau chiar interzice manifestarea spontaneității și, implicit, duce la absența manifestării potențialului creator. „Școala impune rigori, raționalitate, atenție la reguli de gîndire logică.... Și în activitățile de creație, cum este aceea de desen, copilul se întîlnește cu reguli, are loc și în acest domeniu oarecare suprimare a creativității." [1]

Moto:
Fiecare copil este un miracol.
Fiecare copil poate fi creator şi
poate rămîne creator şi ca adult.
Teresa Amabile

Aspecte ale stimulării creativității școlarului mic

La intrarea în școală copilul are un puternic spirit inventiv, exprimat prin tendința de a făuri diverse lucruri (desene, colaje, jocuri, povestiri create etc.), mai reușite sau mai puțin reușite.

Școlarul mic este încîntat de produsele create de el, fapt care-i stimulează exprimarea fără reținere a resurselor personalității sale. Esența creativității școlarului începător are de obicei un caracter ludic și se manifestă în crearea jucăriilor de tot felul: zmeie, vaporașe din hîrtie, săbiuțe din lemn, coroniță din flori (fetițele mai ales) etc.

În timp ce preșcolarul are o fantezie spontană, originală și bogată, la școlarul mic fantezia devine din ce în ce mai îngrădită de solicitările diverse ale școlii. Acum copilul începe să simtă teama de a nu greși, de a realiza cît mai corect sarcinile date. Aceasta se exprimă și prin nevoia de a folosi rigla pentru a trasa diferite linii și a se ajuta de gumă pentru a realiza desene sau a corecta cifre sau litere scrise greșit. Psihologul A. Gessel consideră vîrsta primului an de școală ca „vîrstă a radierei", ceea ce arată că acum copilul sesizează greșelile și dorește să le îndrepte.

Învățătorii antrenează din ce în ce mai puțin elevii în acțiuni inedite, de creație, majoritatea motivînd că nu au timp suficient pentru realizarea multiplelor sarcini formulate de programa școlară. Și chiar dacă, în cazuri fericite, se formează deprinderi corecte de citit-scris și socotit la majoritatea elevilor, aceștia din urmă nu se pot bucura pe deplin de activități libere și cu caracter creativ, deoarece, pe de o parte au mai rămas cîțiva elevi cu care învățătorii mai au de lucru în corectarea deprinderilor instrumentale amintite, iar pe e altă parte, de obicei, cei foarte buni primesc, ca răsplată, sarcini suplimentare de lucru. De aici pînă la supraîncărcare, printr-o mare varietate de concentrare, de efort susținut sau de dificultate, nu mai este decît un pas, care adesea este făcut, ceea ce conduce la oboseală ori la surmenaj. Astfel, copilul obosit nu mai este spontan, nu mai are dorință de a se juca cu ideile.

Apariția învățării, ca activitate fundamentală, modifică modul de raportare a copilului la realitatea din jur, acesta devenind mai atent și mai responsabil și cu acțiunile și preferințele sale. Jocul devine activitate compensatorie, cu rol de odihnă activă pentru învățătură.

Totuși mai ales în primii doi ani de școală, jocul continuă să fie o preocupare tentantă pentru copil, ocupînd o bună parte din timpul său zilnic, oferindu-i acestuia teren fertil și variat de manifestare a creativității. Acțiunile ludice care au note mai mult sau mai puțin de creativitate constituie căi și premise pentru dezvoltarea însușirilor menite să ducă la născocirea de produse noi și originale, cu valoare atît individuală, cît și socială.

Mînuirea unor obiecte (obiecte casnice, unelte de lucru, instrumente simple din gospodărie) îi oferă posibilitatea copilului de a combina diferite mișcări și de a descoperi diferite utilizări ale acestora.

Jocurile de construcție îi oferă copilului posibilități mai mari de a reproduce în felul său lumea și activitatea adulților, de „a se implica" prin joc în viața socială. Școlarul mic simplifică, modifică sau adaugă elemente noi obiectelor și activităților.

Odată cu jocurile de creație, problema creativității se exprimă într-o formă nouă, manifestîndu-se diferențieri între cei cu mai multe idei creative și cei cu mai puțină imaginație creativă. Școlarul mic depășește încet pragul vieții concrete și cunoscute, asociază elemente și fapte cunoscute, inventînd altele noi și în acord cu percepția și dorințele sale.

Posibilitățile de acțiune ale obiectelor create de copii sînt multiple și adeseori surprinzătoare. Școlarul mic manifestă atracție și empatie față de obiectul pe care l-a creat sau personajul pe care-l interpretează, investește în acestea trăiri emoționale intense, suferind mult dacă cineva i-a stricat jucăria sau i-a minimalizat jocul. Pentru personajul său, copilul este atît actor, dar și regizor, ori poate chiar critic, dacă acesta nu corespunde unor exigențe ale sale.

Un rol important pentru stimularea creativității elevilor îl au jocurile didactice în școală (literare, logico-matematice, de cunoaștere a mediului înconjurător). Acestea oferă posibilitatea copilului de a face asociații subtile privitoare la elementele și materialele de joc, de a face combinații noi, de a găsi soluții nebănuite de către adult. De aceea învățătoarea trebuie să treacă peste soluția identificată de el, ba chiar să modifice, dacă e posibil, algoritmul de lucru pentru a stimula inventivitatea elevului.

Structura jocului la școlarul mic dobîndește un conținut mai complex și mai cultivat datorită dominantei activității de învățare și a condițiilor de timp de care dispune elevul. Adesea elevii corelează jocurile cu rezultatele și atitudinea față de învățătură. Elevii buni preferă de obicei jocurile de asamblare și construcție de aparate, jucării mecanice, telefoane, strategii sau jocuri de competiție: jocuri de table, de bile, șahul etc. Copiii mai firavi au preferință pentru jocurile mai liniștite, pentru activități de creare și asamblare de jucării: modele de avioane, bărci cu motor de jucărie, păsări, zmeie, jocuri cu cuburi etc.

Jocurile permit școlarilor mici să exploreze, să experimenteze, să-și asocieze ideile cînd se joacă în grup, să caute și să găsească idei noi pentru reușita în competiție. Avem informații că în alte sisteme de învățămînt, precum cel australian, în școală se utilizează într-o pondere crescută învățarea pe bază de joc didactic pînă în clasa a VI-a. În școala românească, la în clasa întîi, jocul se folosește de obicei în activitățile în completarea unei lecții, dar adesea rămîne foarte puțin timp pentru acesta. Alteori activitățile dorite sub formă de joc nu au caracteristicile activității ludice, fie din nerespectarea de către învățător a specificului jocului (atractivitate, momente de surpriză), fie dintr-o organizare deficitară ori selectarea de jocuri neadecvate vîrstei copiilor. La clasele II-IV locul jocului în lecții este tot mai diminuat, din dorința de a lucra cît mai bine sarcinile precizate de programele școlare.

Așadar, educatorii și părinții trebuie să trateze cu seriozitate jocurile școlarilor mici, nu doar ca pierdere de timp, ci atît ca un mijloc de cunoaștere și de învățare, cît și ca premisă pentru formarea însușirilor creative și realizarea de produse noi și originale.

Odată cu începerea școlii, școlarul mic este acaparat de numeroase probleme perceptive (urmărirea imaginilor și textelor din manuale, folosirea instrumentelor de scris, respectarea regulilor de lucru) și de efort intelectual. De la activitatea ludică predominantă în grădiniță se trece de multe ori brusc la activitățile „serioase" de învățare a literelor, a cifrelor, de analiză a cuvintelor, de descifrare a textelor, de rezolvare a problemelor etc.

Stimularea potențialului creativ se poate realiza la toate disciplinele de învățămînt, în măsura în care sînt găsite căile de motivare și exersare a acestor aptitudini. Aria curriculară Limbă și comunicare oferă elevului largi posibilități de exprimare a fanteziei sale, a flexibilității și originalității personalității. Școlarul mic este foarte pasionat pentru ascultarea sau citirea de basme și povestiri, pe care le interiorizează și le prelucrează în mod personal. Compunerile literare sînt foarte prețuite la această vîrstă, iar dacă nu sînt limitate de cerințe severe ale învățătorului pot include dezvoltarea unor gînduri bogate și chiar fabulații.

Matematica și științele restrîng cîmpul de manifestare a ideilor noi ale elevilor, prin caracterul mai abstract al informațiilor pe care le oferă elevilor. Există, ce-i drept, cazuri mai rare de învățători care conduc elevii să învețe aceste discipline exacte, prin incursiuni foarte atrăgătoare de imagini și asociații în lumea literelor, a explorării fenomenelor și proceselor din lumea înconjurătoare. Lucrurile exacte sînt completate cu cele posibile, asociate cu ce a fost înaintea descoperirilor, cu ce s-ar mai putea descoperi în viitor, de către ei, copiii, viitorii adulți.

Desenul copiilor din primii doi ani de școală deși păstrează încă trăsături ale spontaneității de la grădiniță, se prezintă în general pe un singur plan, cu neîmpliniri în respectarea mărimii, a coloritului și a proporțiilor între obiecte.

Intrarea copilului la școală poate deveni un prag care are, de multe ori, un impact negativ asupra potențialului său creativ, prin instituirea unui regim de lucru restrictiv, cu frecvente critici și evaluări asupra rezultatelor sale.

Observațiile consemnate mai sus susțin cerința ca învățătorii și părinții să trateze cu atenție și pricepere acomodarea și integrarea eficientă a copilului la viața școlară, pentru a-i permite acestuia să-și exprime individualitatea, să-și cultive spiritul de inițiativă, să-și dezvolte însușirile și atitudinile creative.

Dan AGRIGOROAE,
prof.-metodist, C.C.D. Neamț

LANSARE - EVENIMENT LA CASA CORPULUI DIDACTIC

Joi, 21 septembrie, ora 11.00, a avut loc lansarea revistei CARAMEL - revistă trimestrială a preșcolarilor și școlarilor mici, editată de C.C.D. Neamț

O nouă publicație editată de Casa Corpului Didactic Neamț a văzut, în luna septembrie, lumina tiparului. Revista CARAMEL vine în întîmpinarea celor mai mici cititori cu rubrici atractive, concursuri, jocuri, povești, poezii și cîntece, încercînd să lege firul rupt odată cu dispariția, cu zeci de ani în urmă, a unor reviste, precum Luminița sau Arici Pogonici, și a personajelor cărora le-au dat viață.

„Caramel este un băiețel, cam de seama voastră, foarte cuminte și isteț, dar făcut din ...caramel! El are și o surioară, pe Caramița, care e cam năstrușnică și căreia îi place tare mult să cînte și să danseze. Și care știe și o grămadă de poezii. Așadar, dacă veți fi cuminți și vă veți asculta părinții, Caramel și Caramița vă vor învăța cîntece, poezii, jocuri, vă vor spune multe, multe povești și vă vor aduce multe dulciuri" , aflăm din prima pagină a revistei.

Așadar, personaje „dulci", dragi copii, vă vor purta într-o lume minunată, iar voi, participînd la concursurile din paginile revistei, veți putea cîștiga premii, constînd în dulciuri și rechizite.

Iată ce putem citi în paginile revistei: Năzdrăvăniile lui Caramel - o rubrică inedită constînd într-o corespondență nostimă între Caramel, personajul principal, și Caramița, surioara lui; Să învățăm un cîntecel - rubrică ce-și propune scoaterea la lumină a celor mai frumoase cîntecele din folclorul copiilor; Fii perspicace! - rubrică de stimulare a imaginației și spiritului de observație al copiilor; Povestea ta - pagină dedicată exclusiv copiilor, incuzînd povești scrise și ilustrate chiar de ei; Joacă-te cu mine!; Învață o poezie! Aventurile lui Bicușică; Iubiți animalele - rubrică de popularizare a celor mai îndrăgite animale.

De asemenea, copiii pot participa la cele două concursuri (Povestea ta și Iubiți animalele), concepute pe categorii de vîrstă, avînd șansa de a deveni și ei autori, alături de redactorii publicației.

Personajele revistei n-ar fi avut candoarea, umorul și gingășia specifice copiilor, fără talentul desenatoarei Ana Macovei, cea care a dat viață lui Bicușică - iepurașul care nu vrea să meargă la școală, Miaunel cel Voinicel - un pisoi care se visează „erou" și care-l „face praf" pe Azorel, cei șapte bostănei fermecați și, bineînțeles, lui Caramel și Caramiței, personajele principale ale revistei.

Pentru viitoarele numere ale revistei, echipa redacțională, condusă de prof. Daniela Mătăsaru - o talentată autoare de povești pentru copii, care semnează povestea Bostănelul roz și frații săi - așteaptă colaboratori atît din rîndurile copiilor, cît și din rîndurile dascălilor nemțeni.

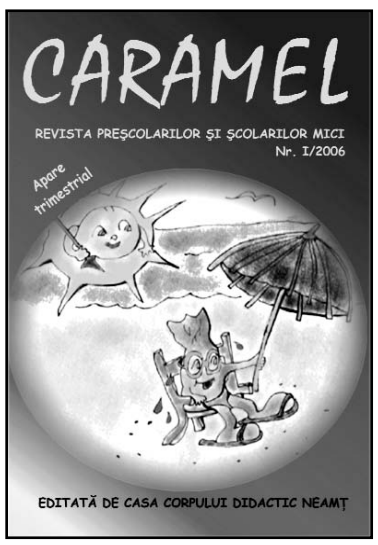

Irina NASTASIU,
redactor C.C.D. Neamț

STAREA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI NEMȚEAN

ȘCOALA FARCAȘA ÎNTRE VIS ȘI REALITATE

„Școala oricînd e o închisoare cînd învățătorul va fi mărginit, e oricînd „GRĂDINĂ" cînd învățătorul va fi un om de spirit care va ști să intereseze pe ELEVII săi pentru OBIECTUL ce propune."

M. EMINESCU

"GRĂDINA" la care am visat de-a lungul carierei didactice și în care ne-am perfecționat ca dascăli a devenit din ce în ce mai BOGATĂ,mai bine ORGANIZATĂ, plăcut ÎNSUFLEȚITĂ, sursă de INFORMARE, spațiu în care se MODELEAZĂ FIINȚE și se formează CARACTERE.

Colectivul de cadre didactice de la unitățile școlare din com. Farcașa, într-o întrecere permanentă, cu dragoste față de copii, reușește an de an să obțină rezultate care să aducă bucurii în sufletul părinților.

Cu resurse financiare modeste, dar cu multă dăruire, cu responsabilitate și colaborare am reușit, pe rînd, să reabilităm toate clădirile destinate instrucției și educației să facem din fiecare școală un cult pentru săteni la care copiii să fie nerăbdători să ajungă.

Ce oferă aceste clădiri?

- grădinițe spațioase cu mobilier nou, la Stejaru, s-au reabilitat la celelalte spațiul de joacă pentru copii, dotate cu jucării, pliante, imagini din basme și alte auxiliare necesare ca prin joc să se transmită informații și să se asigure eficiența;

- școli bine și foarte bine gospodărite, cu personalitate proprie în comunitatea locală.

Întrucît Școala cu cls, I-VIII Farcașa primește la gimnaziu pe toți elevii școlilor primare, Frumosu, Popești și Stejaru, vom prezenta pe scurt imaginea acestei instituții;

- reabilitată și consolidată în 2001 cu fonduri de la Banca Mondială, Guvernul României și Inspectoratul Școlar Neamț, dispune de săli spațioase, igienizate corespunzător, cu mobilier nou, cu apă curentă, dar nepotabilă și cu încălzire centrală;

- în vara anului 2006 s-au mai făcut oarecari îmbunătățiri;

- laboratorul de informatică de tip T2 a fost amenajat astfel încît să fie punct de informare pentru elevi și cadre didactice, aici fiind mutată și biblioteca școlii unde s-au creat condiții optime de studiu și de accesare pe internet pentru ceea ce este interesant și util. Aici elevii au calculatoare performante, imprimantă, scaner, linie telefonică, acces direct la raftul cu cărți ce au fost aranjate pe autori și pe obiecte de învățămînt; cabinetul T2 a devenit „coloana vertebrală" a școlilor cu valoare atractiva și suficient de interesantă pentru toți;

- baza sportivă completă cu sală de sport și teren de sport bituminat în oct. 2005; recent, ni s-au repartizat de către Inspectoratul Școlar Județean 35 mil. lei vechi pentru dotarea cu echipament a sălii de sport și 30 mil. lei vechi pentru dotarea cu aparatură a laboratorului de fizică.

- pentru a se lucra numai în schimbul I, am amenajat în această vară două săli de clasă în Corpul B al școlii, așa încît ai impresia că nu te afli undeva la țară, ci chiar într-un oraș, oricare ar fi acesta;

- muzeu de etnografie și folclor ce adăpostește obiecte de mare valoare, cu ajutorul cărora putem face legătura între ce a fost și ce este, între generațiile de ieri și cele de azi, între obiceiuri, traditii și exuberanța zilelor noastre; împreună cu elevii îmbunătățim fondul muzeistic și ne străduim să-l integrăm în circuitul turistic;

- participarea cadrelor didactice la cursuri de formare continuă prin grade didactice sau mentorat pentru dezvoltarea învățămîntului rural;

- procent de promovabilitate de 100% la sfîrșitul anului școlar și de 80 % la testare națională a absolvenților de cls. a VIII a;

- colaborare bună și foarte bună cu reprezentanții comunității locale, primărie, biserică, poliție, părinții elevilor, spre aceleași interese-luminarea și înțelepțirea minții tinerilor ce ne vor urma nouă;

- colaborare cu Societatea Națională pentru UNESCO prin persoana domnului secretar general prof. Alexandru Mironov, de la care primim publicații din domenii diferite, de actualitate și de mare folos pentru elevi;

- interes pentru realizarea de fonduri extrabugetare prin închiriere de spații disponibile temporar, din care realizăm îmbunătățirea bazei didactico -materiale;

- colaborare foarte bună cu reprezentanții Inspectoratului Școlar Neamț;

- atmosferă de lucru normală, fără intrigi și răzbunări pentru a eficientiza actul didactic.

Mai mici,mai mari ca înălțime
Cuminți și harnici și vioi,
V-ați întrecut în isteține
Întinerindu-ne pe noi

Alături pentru voi a fost
O-nvățătoare talentată,
În viață să vă facă rost
A fost mereu interesată.
Cu sufletu-i curat și blînd
V-a urmărit mereu, mereu
Mai cu dojană,mai rîzînd,
V-a ajutat la bine și la greu.

Să nu uitați de-a lungul vieții
Că doamna voastră v-a-nvățat
Curajului și frumuseții
Să-i dați frîu liber ne-ncetat.

E unică învățătoarea
Prin tot ce face, prin ce spune,
Asemenea cu privighetoarea,
Vestită în întreaga lume.

De-aici pășiți a treia treaptă,
Spre alte lumi, spre alte sfere,
Ca informații, mai bogată
În adevăruri și mistere.

Prof. Maria ANDRONIC

SCURT ISTORIC

Ca instituție de cultură, de-a lungul timpului, școala a funcționat în permanență, începînd din anul 1859. Clădirea Școlii Farcașa a fost amplasată pe o terasă a rîului Bistrița, într-un loc cu o poziție centrală în orizontul local, de pe acele vremuri, ceea ce s-a păstrat pînă astăzi.

Într-un secol și jumătate de existență, școala s-a transformat de la o etapă la alta, ca urmare a dezvoltării societății în ansamblu.

Astfel, după Primul Război Mondial, prin strădania și vrednicia domnului înv. Teodor Danielescu din Farcașa, începînd cu anul 1919 se ridică noul local pentru școală, într-o poziție centrală din orizontul local, cu ieșire directă la D.N. 17 B.

An de încercare pentru școală și angajații săi a fost 1938, cînd un incendiu de proporții a distrus clădirea. Acesta este motivul pentru care sub coordonarea domnului prof. director Dumitru Popovici, școala a fost refăcută începînd imediat după catastrofa produsă.

După al doilea Război Mondial, prin creșterea numărului de elevi, s-a considerat că extinderea spațiului este imperios necesară.

Așa s-a ajuns la construirea a 4 săli de clasă în prelungirea spre nord a clădirii și a etajării cu 5 săli de clasă. Pînă în anul 1980, toate aceste lucrări de îmbunătățire a bazei materiale a școlii s-au efectuat sub conducerea celor doi directori, Drapac Gheorghe și Herghea Toader. Ultima etapă de reabilitare și consolidare a clădirii începe printr-un studiu de fezabilitate prin implicarea directă a Serviciului tehnic al ISJ reprezentat de dna Emilia Petruca, dna Angelica Pascu și dl. inspector Francisc Gille, iar din partea școlii de dna prof. Andronic Maria, director coordonator.

Proiectul de reabilitare și consolidare este realizat de persoane abilitate în domeniu, reprezentat de dr. ing. Grumăzescu Petru- Iulian de la SC GRUPO SRL Iași, martie 2000. Firma NOVA CONSTRUCT Iași a cîștigat licitația în ziua de 14 oct. 2000. Primele lucrări au început în decembrie 2000 și s-au finalizat în septembrie 2001.

Va crește numărul absolvenților de școli de meserii

Planul Regional de Acțiune pentru Dezvoltarea Învățămîntului Profesional și Tehnic (PRAI) pentru Regiunea Nord-Est în perioada 2006-2013 pune un accent deosebit pe creșterea ponderii populației cu grad ridicat de pregărire sau calificare, în special din mediul rural.

PRAI este un document de planificare strategică a ofertei de formare profesională prin învățămînt profesional și tehnic în perspectiva anului 2013, care poate fi utilizat pentru identificarea nevoilor de formare profesională și de către alți utilizatori decît cei din educație.

Structura PRAI N-E 2006-2013 și procedura de realizare a acestuia se bazează pe recomandările formulate în "Manualul privind Efectuarea de Analize Economice necesare Planificării în Învățămîntul Profesional și Tehnic (IPT)", realizat de Asistența Tehnică a proiectului Phare 2002-2005 și pe experiența dobîndită de colectivul de elaborare, cu ocazia realizării versiunilor anterioare și a participării în grupurile de lucru ce au elaborat Planul de Dezvoltare Regională Nord-Est și Planul Regional de Acțiune pentru Ocupare Nord-Est.

Principalele obiective vizate de PRAI sînt: "adaptarea rețelei școlare și a ofertei de formare profesională inițială la cerințele pieței muncii și opțiunilor elevilor; creșterea ponderii populației cu grad ridicat de pregătire și calificare din mediu rural; prevenirea părăsirii timpurii a școlii și creșterea gradului de includere a elevilor cu CES (Cerințe Educaționale Speciale - minorități, etnii, copii abandonați, monoparentali, bolnavi cronici, cu probleme de comportament, dizabilități) în învățămîntul profesional și tehnic; dezvoltarea activității de consiliere și orientare profesională bazată pe un mecanism regional de culegere, prelucrare și diseminare a datelor necesare în orientarea profesională prin înființarea Observatorului TVET Regiunea N-E; dezvoltarea activității de mentorat în vederea creșterii ratei de absolvire și de tranziție în IPT la nivel regional; adoptarea și consolidarea structurii de formare profesională în contextul concurențial pentru a fi competitivi în spațiul european".

Acest document de planificare a ofertei de școlarizare va sta la baza elaborării altor documente precum: Planurile Locale de Acțiune pentru Învățămînt Profesional și Tehnic (PLAI 2006); Planurilor de Acțiune a Școlilor (PAS 2006); propunerilor de plan de școlarizare pentru anul școlar 2006-2007; susținerea măsurilor pentru optimizarea rețelei școlare; consilierea și orientarea elevilor de către profesorii lor și susținerea cererilor de finanțare a unor proiecte, ce vor fi eleborate în interesul IPT din regiune.

PRAI este publicat integral pe site-ul MEC: www.edu.ro.

O influență mai puțin dorită, în creșterea numărului de elevi în învățămîntul profesional și tehnic, o va avea și scăderea promovabilității la testele naționale, știut fiind faptul că absolvenții de gimnaziu care nu trec testele naționale sînt repartizați, în virtutea obligativității învățămîntului de zece clase, în școlile de arte și meserii.

Angela BRUDARU

LECȚIA DE ISTORIE

170 DE ANI DE ÎNVĂȚĂMÎNT PROFESIONAL

Pe fondul dezvoltării rețelei de învățămînt elementar în cele două Principate românești, anul 1836 marchează în Țara Românească, în timpul domniei lui Alexandru Ghica, începutul organizării învățămîntului meseriilor odată cu constituirea Școlii de Meserii situate în București în zona numită la acea dată Podul Tîrgului din Afară, azi Calea Moșilor. Cursurile școlii durau patru ani, iar recrutarea elevilor se făcea printr-o repartizare oficială în rîndul militarilor în termen. În cadrul școlii erau admiși și elevi neștiutori de carte, care primeau instruirea practică pînă la ora 6,30 p.m., după care urma instruirea școlară la citit, scris, socotit și desen.

Școala, care se afla în casele lui Manuc Bei, avea organizate, pentru deprinderea unor meserii, ateliere de fierărie, tîmplărie, rotărie și turnătorie de cupru. Prințul rus Anatole Demidoff, care a vizitat Bucureștiul în 1837, o menționează în cartea sa: "Voiaj în Rusia meridională, Moldova și Valahia" tipărită în trei volume la Paris în anul 1841 sub denumirea de "școala de arte și meserii pentru soldați".

Creativitatea elevilor militari ai școlii, canalizată și îndrumată de instructori tehnici, este îndreptată spre obiective cu finalitate practică. Astfel, în anul 1840 aceștia născocesc o mașină de treierat care reprezintă prima creație tehnică românească importantă a școlii.

Mașina era acționată de doi lucrători, cu ea reușindu-se egalarea performanțelor activității a 12 cai la arie. Un model îmbunătățit al acestei mașini de treierat a fost oferit Moldovei la Iași, pentru fabricarea ei în serie. În anul 1845, școala își încetează activitatea, din cauze de natură bugetară.

În anul 1850, constatînd necesitatea și utilitatea unei asemenea școli tehnice, domnitorul Barbu Știrbei cere Eforiei Școalelor să elaboreze un plan de organizare al unei școli de arte și meșteșuguri "potrivit cu starea și mijloacele țării". Această școală a început să funcționeze din anul 1852 cu 40 elevi interni pregătiți în meseriile de tîmplari și fierari. Ulterior, la aceste meserii s-au adăugat treptat: strungăria, sculptura în lemn și turnătoria de metale.

PE VREMEA LUI CUZA

În cadrul școlii, la acea dată, sînt de remarcat două reușite tehnice, moderne pentru acele vremuri, realizate de elevii ucenici. Prima a reușit înlocuirea sobelor de teracotă, folosite la încălzirea cu lemne a localului, cu încălzirea cu ajutorul aerului cald captat de la vatra bucătăriei și transportat printr-o conductă de olane. Realizarea acestei instalații a fost condusă de meșterul zidar Barbu Profir.

A doua reușită tehnică a școlii a fost prezentată cu prilejul intrării în București a domnitorului Alexandru Ioan Cuza, cu care ocazie sistemul vechi de iluminare cu lumînări al școlii este înlocuit prin procedeul de iluminare cu lămpi cu unt de rapiță sau cu gaz.

Renumele pe care această școală l-a cîștigat a determinat Eforia Școalelor să hotărască, începînd cu anul 1854,

admiterea elevilor pe bază de concurs și obligativitatea lor de a fi absolvenți a patru clase primare. Dinamica numărului de elevi este elocventă: în anul 1854 frecventau cursurile școlii 59 de elevi, iar în anul 1857 numărul a crescut la 80 de elevi.

Școala de Meșteșuguri de la Mavrogheni s-a distins cu reușite tehnice recunoscute și răsplătite atît în țară, cît și în Europa. Din rîndul acestora este remarcabilă primirea medaliei de aur în anul 1862 la Paris de fostul elev al școlii C. Răureanu pentru invenția sa "Mașină de bătut grîul".

În anul 1864, în timpul domniei lui Alexandru Ioan Cuza, toți cei 70 de elevi ai școlii, din motive de interes național, sînt trecuți la Arsenalul armatei, unde au constituit o serie specială. Din cauze bugetare școala își întrerupe activitatea în intervalul anilor 1864- 1871.

Ministerul Cultelor reînființează în anul 1871 vechea școală sub denumirea de Școala de Arte și Meserii în fostul local de la Cișmeaua Mavrogheni, cunoscut mai tîrziu și sub denumirea de Monetăria Statului. Școala a început să funcționeze în baza regulamentului sancționat prin Decretul nr. 1754 din 24 octombrie 1872, inspirat după modelul școlii franceze de arte și meserii de la Chalon- sur- Marne, Aix și Augers. În regulament, la art. 36 erau prevăzute cobdițiile pe care trebuiau să le îndeplinească aspiranții: cetățenie română, vîrsta între 15 și 16 ani, absolvenți a patru clase primare și susținerea unui examen- concurs asupra materiilor școlare cuprinse în programa clasei a VI-a primare.

Obiectivul principal al școlii a fost exprimat de ing. I.P. Condiescu, președintele Asociației generale a absolvenților școalelor de arte și meserii, în articolul "Studiul critic asupra organizării școalelor de arte și meserii", publicat în Buletinul Industrial nr. 2- 3 din anul 1902, care declara: "Scopul acestei școli era, ca și al celor franțuzești, de a forma lucrători instruiți și artiști în meseriile lor, capabile de a forma șefi de industrii, cadre de conducere ale industriei, plecînd de la simplul lucrător pînă la cel mai iscusit inginer".

AVERESCU A FOST DULGHER...

Prin Regulament, în cuprinsul art. 38, erau enunțate obiectivul, durata studiului și materiile școlare care compuneau programa de învățămînt, prevăzîndu-se următoarele: învățămîntul școalei va fi teoretic și practic, durata studiilor va fi de patru ani, iar studiile vor cuprinde Aritmetica, Geometria, Desenul descriptiv, Mecanica elementară, Mecanica aplicată, Elemente de construcții, Desenul aplicat la construcții și Contabilitatea.

Pe parcursul timpului, promoțiile școlii au cuprins nume de absolvenți care s-au remarcat atît în industria românească, dar și în alte domenii, precum artele plastice. Astfel, printre cei 19 absolvenți ai promoției anului 1876 (9 fierari, 6 dulgheri, 3 tîmplari și un mecanic), din care unii au devenit conducători de unități industriale, s-au aflat absolventul- tîmplar Ioan Georgescu, viitorul sculptor- artist, și absolventul- dulgher Alexandru Averescu, viitorul mareșal și prim-ministru al României. În perioada interbelică, în arhiva școlii se afla și lucrarea practică de diplomă a acestuia, reprezentînd o miniatură a podului lui Traian de la Drobeta -Turnu Severin.

În anul 1885 se construiește noul local al școlii în str. Polizu nr. 11 după planurile arthitectului N. Cerkez. Pentru ca procesul de pregătire practică și aplicativă să nu sufere pînă în anul 1889 au fost realizate și atelierele de aplicație ale școlii. În anul 1894, sculptorul Dumitru Paciurea, absolvent al Școlii de arte și meserii, modelează medalia ovală în bronz a școlii.

Într-o notiță din Buletinul Industrial nr. 10 din luna octombrie a anului 1900 se semnalează următorul aspect: "Anul acesta, la Școala de Arte și Meserii din București pentru 20 de locuri s-au înscris 360 de concurenți". În același an, școala primește Medalia de Aur la Expoziția Universală de la Paris pentru lucrarea: "Portal de lemn sculptat în diferite stiluri naționale și aurit".

Creșterea numărului de școli de arte și meserii pe teritoriul regatului a condus la organizarea în anul 1899 a foștilor elevi în: "Asociația generală a absolvenților școalelor de arte și meserii" cu sediul în București. Pe parcursul timpului, această asociație și-a

dovedit utilitatea prin acțiunile pe care le-a întreprins în susținerea școalelor de arte și meserii. La începutul anului 1899, asociația editează Buletinul Industrial care, la acea vreme, era unica revistă tehnică de specialitate. Din anul 1901, începînd cu numerele 6- 7, pe copertă apare următoarea precizare: "Organ pentru răspîndirea cunoștințelor practice industriale în popor". Este de semnalat și faptul că un mare număr de personalități ale culturii tehnice și științifice românești au devenit membri de onoare ai asociației din rîndul cărora pot fi evidențiați: Titu Maiorescu, Spiru Haret, ing. Anghel Saligni, dr. C.I. Istrati, Tache Ionescu, Ion Calinderu etc. Munca și meritele asociației în răspîndirea cunoștințelor tehnice și aplicative pînă la nivelul muncitorilor au fost recunoscute și răsplătite la Expoziția Generală din anul 1906 de la București prin derenarea Medaliei de aur pentru publicațiile pe care le-a realizat în perioada anilor 1899- 1905.

LEGEA SPIRU HARET

Anul 1901 aduce o schimbare importantă în viața școlilor de arte și meserii de la București și Iași. Prin Legea din 9 iulie 1901, promovată de ministrul Spiru Haret, cele două școli au căpătat statutul de școli superioare de arte și meserii, trecînd din subordinea Ministerului Domeniilor la Ministerul Instrucțiunii Publice, marcîndu-se în acest fel trecerea la o treaptă superioară în învățămîntul tehnic românesc.

Strădaniile profesorilor și elevilor pentru creșterea prestigiului noilor școli superioare de la București și Iași sînt recunoscute pe plan național prin decernarea diplomelor de onoare și a medaliilor de aur la Expoziția Generală de la București din anul 1906. Un număr de cinci medalii de aur au fost decernate cu acest prilej altor școli de arte și meserii, printre care s-a aflat și școala de la Curtea de Argeș pentru ceramică, împletituri și tîmplărie.

În anul 1911, în cadrul școlii superioare de arte și meserii din București funcționau următoarele ateliere: tîmplărie, sculptură în lemn și ipsos, rotărie, modelărie, garaj de automobile, lăcătușerie, ajustaj, cazangerie, lipire oxi-acetilenică, forjă, tinichigerie, turnătorie în fontă și bronz, nichelaj și galvanoplastie, cizelaj, vopsitorie și tapițerie. Pînă în anul 1928 s-au mai adăugat atelierele de electricitate, croitorie și încălțăminte. În aceste ateliere au fost create adevărate opere ale artei tehnice sau plastice precum partea mecanică a avionului lui Aurel Vlaicu și statuia poetului Mihai Eminescu pentru orașul Iași, operă a sculptorului Faur Ion Schmidt, maistru al școlii. Ceea ce au reușit, în primul rînd, aceste școli pentru absolvenții lor a fost sintetizat de renumitul artist plastic contemporan Marcel Guguianu, absolvent al secției de sculptură în lemn al școlii de arte și meserii de la Bîrlad, care într-un interviu din anul 2005 a declarat: "Școala de arte și meserii te învață să muncești".

Sfîrșitul școlii superioare de arte și meserii din București este stipulat în Decretul nr. 908 din 9 aprilie 1936, care preciza că începînd cu data de 1 septembrie aceasta se transformă, după o existență centenară, în liceu industrial.

CONSTANTIN VIRGIL GHEORGHIU ȘI ÎNVĂȚĂMÎNTUL NEMȚEAN

Două sînt resorturile pedagogice ale demersului nostru: 1. Împlinirea a 90 de ani de la nașterea scriitorului Constantin Virgil Gheorghiu, originar din Neamț și afirmat plenar în universalitate din exilul parisian; 2. Necesitatea cunoașterii activității creatoare a numeroaselor sale rude care au lucrat în învățămîntul nemțean, în școlile Războieni, Valea Albă, Petricani, Tg. Neamț, Blebea, Brusturi ș.a. Cercetarea la aceste școli ne-ar putea aduce știri noi despre viața eroică și despre admirabila operă a marelui scriitor din familia lor.

Universalul nemțean s-a născut în comuna Războieni, fie în satul Valea Albă (cum a declarat el), fie în satul Totoiești (pe atunci Războieni, acum în Tupilați), cum se consemnează în certificatul de naștere, păstrat în arhiva Primăriei Războieni și mediatizat de dl. Mihai Ioniță, mulți ani director al Școlii Războieni și o perioadă primar al Războienilor. S-a născut la 9 septembrie 1916, după declarația părinților, deși în actul de naștere apare 15 septembrie. L-au declarat mai tîrziu. La botez a primit prenumele Virgil. Tatăl său, Constantin, era preot, cu ascendenți preoți într-un sat de lîngă Pașcani. Mama sa, Maria, era fiica preotului Toma Scobai din Blebea și el cu ascendenți preoți. A făcut școala primară la Blebea și la Războieni (între 1923- 1927). A făzut apoi Gimnaziul "Regina Maria" la Tg. Neamț. S-a înscris apoi la Liceul Militar din Chișinău, unde a inițiat revista școlară "Lună Nouă", mult apreciată de Pan Nalejspa. S-a înscris, apoi, la Facultatea de Litere și Filosofie a Universității București; continuă să scrie poezii și să lucreze la ziare și reviste. A debutat în 1937 cu volumul de versuri "Viața de toate zilele a poetului". Cartea de versuri "Caligrafii pe zăpadă (1940) a fost premiată de Fundația Regală. Acum, ca să se deosebească de poetul- pianist Virgil Gheorghiu (1905- 1977, născut la Roman) și-a semnat colaborările cu numele Constantin Virgil Gheorghiu, motivînd că recurge la aceasta, deoarece nu are onomastică, un sfînt, Sf. Virgil lipsind din calendar.

La începutul războiului- 22 iunie 1941- merge reporter pe front. Reportajele de pînă la 26 iulie 1941, cînd a fost eliberată Basarabia, le-a strîns în volumul "Ard malurile Nistrului. Mare reportaj de război din teritoriile deztrobite" (1941) prefață de Tudor Arghezi, cu 4 ediții într-un an. A fost reeditată în 1993. de Editura Geo, 220 p. Următoarele reportaje le-a publicat în 1942, cu titlul "Am luptat în Crimeea".

23 august 1944 l-a găsit atașat cultural și de presă la Zagreb. A luat calea exilului, intuind soarta Țării sub ocupația sovietică. Considerat fascist, a fost reținut în lagăr la Viena 10 luni. După grele peripeții a reușit să treacă granița în Franța și să se stabilească la Paris (1948) unde a reluat creația culturală. În 1963 a fost hirotonosit preot la o Biserică Română din Paris și la 22 iunie 1992 a trecut în veșnicie.

În 1949 a publicat la Paris cartea "Ora 25", tradusă din românește de Monica Lovinescu cu o prefață de Gabriel Marcel. Cartea a făcut înconjurul lumii: tradusă în multe limbi. A apărut și în românește în 1991, îngrijită de M. Vornicu, 353 p.

Majoritatea lucrărilor lui publicate în franceză, cu numele Virgil Gheorghiu, reflectă peisaje românești (mai ales din Neamț), istorie românească și firea românilor. Cîteva titluri: Nemuritorii de la Agapia; Casa de la Petrodava; Viața lui Mahomed, Cristos în Liban etc. De importanță deosebită sînt memoriile lui, traduse și în românește în 2 volume: vol. I- "Memorii. Martorul Orei 25", în care-și prezintă viața pînă la 23 august 1944, încheiat cu capitolul "Regatul pierdut al României".

Vol. II se intitulează "Ispita libertății", apărută în 2002, de 286 p, prezentînd viața lui de la 23 august 1944- "Cea mai neagră zi a poetului român", titlul primului capitol, pînă la stabilirea la Paris.

Cel care făcea parte dintr-o familie cu vocație pedagogică a emis el însuși idei pedagogice. Citām deci "Memorii" I: "Copiii merg la școală la vîrsta rațiunii"; "Abecedarul nu este o carte ca celelalte, el este cheia minunată cu care vei putea deschide toate cărțile (...) cel care cunoaște misterul alfabetului, poate să-și însușească toate bogățiile, toate minunățiile și toate comorile științei" (126). Cînd într-o iarnă geroasă a trebuit, ca elev, să stea cu căciula pe cap, "el gîndea": "scrisul e un act sacru. El trebuie făcut cu capul descoperit, ca la biserică" (p. 137). A reținut spusele inspectorului școlar la sfîrșitul clasei I, la Blebea: "Din școală izvorăște bunăstarea precum apa din izvor. (...) prin învățătură, ați devenit oameni liberi, puteți deveni oameni celebri, cunoscuți și admirați de toate națiunile" (144). Cuvinte profetice rostite de admirabilul inspector școlar nemțean.

Prof. Traian CICOARE

Aproape 550 milioane de euro în plus la bugetul MEdC, după rectificări

Ministerul Educației și Cercetării (MEdC) a primit în urma rectificărilor bugetare din acest an o suplimentare financiară de 546 milioane de euro, din care 385 milioane euro pentru proiecte de investiții, sumă care depășește fondurile din ultimii opt ani, după cum informează conducerea ministerului.

Potrivit ministrului Educației, Mihail Hărdău, sistemul de învățămînt a beneficiat de două rectificări bugetare, în mai și iulie. La rectificarea din luna mai, MEdC a primit 555 milioane de lei (157 milioane de euro), din care 355 milioane de lei (100 milioane de euro) au fost alocate pentru proiecte, iar restul pentru salarii.

Cea de-a doua tranșă bugetară a fost în luna iulie, cînd MEdC a primit 1.362 milioane de lei (389 milioane de euro), din care 1.058 pentru proiecte, inițial pentru proiecte fiind prevăzute 192 milioane de lei. Totodată, din banii alocați, 36,7 la sută, adică 500 milioane de lei, au fost destinați învățămîntului universitar și 63,3 la sută, însemnînd 862 milioane de lei, celui preuniversitar.

Pînă în prezent, în învățămîntul preuniversitar au fost finalizate dotările bibliotecilor școlare și grădinițelor cu carte școlară pentru 9.036 de unități, valoarea investiției fiind de 35,5 milioane de lei (fiecare unitate primind 1.175 lei sumă fixă plus șapte lei pentru fiecare elev, sumă variabilă), laboratoarelor de biologie, fizică și chimie din 1.398 de licee, pentru care s-au alocat 1.171 de lei pentru liceu, precum și a 5.217 laboratoare de fizică din școli gimnaziale.

Alte 6.958 de unități de învățămînt au primit echipament sportiv în valoare de 68,7 milioane de lei, astfel: 5.436 de școli gimnaziale (3.550 de lei pentru fiecare unitate), 130 de licee cu program sportiv și case ale corpului didactic,1.360 de licee și grupuri școlare, 32 de secții sportive de la școli și palate ale copiilor.

Din aceleași fonduri, 18,8 milioane de lei au fost alocate pentru 1.117 laboratoare psihopedagogice și 4.9 milioane de lei pentru 412 cabinete logopedice.

Totodată, Ministerul Educației și Cercetării va finanța 84 de Centre de Documentare și Informare, cîte două în fiecare județ, fiind vizate orașele mici. Fiecărei unități îi va fi alocată, în medie, suma de 40.000 de lei, suma totală ridicîndu-se la 3,4 milioane de lei. Astfe, este continuat proiectul derulat în colaborare cu partea franceză, care a realizat peste 500 de astfel de centre.

Potrivit ministrului Educației și Cercetării, în urma rectificării bugetare din luna iulie au mai fost alocate 184,9 milioane de lei pentru investiții, reabilitări, consolidări și reparații capitale în 805 școli. De asemenea, alte 35,7 milioane de lei au fost alocate pentru dotarea a 365 de școli cu toalete și racordarea la rețeaua de apă, iar 6,9 milioane de lei pentru 10 campusuri de tip SAM- CICEE.

În prezent, MEdC finalizează licitația pentru 500 de microbuze școlare, care vor fi distribuite inspectoratelor școlare pînă în 10 decembrie.

De asemenea, specialiștii instituției lucrează la ultima repartizare de fonduri pentru inspectoratele școlare și unitățile conexe.

Pentru învățămîntul universitar, pînă în prezent au fost repartizate 270,6 milioane de lei celor 49 de universități, pentru consolidări, reabilitări și reparații capitale la 633 de obiective, dintre care 303 cămine studențești. De asemenea, a fost inițiată o competiție de proiecte pentru platforme de cercetare interdisciplinară destinate ciclurilor II master și III doctorat.

Potrivit conducerii MEdC, în termen de 30 de zile au fost depuse 117 proiecte, în urma evaluării 85 fiind declarate eligibile. Pentru aceste proiecte, în acest an sînt repartizate 45,5 milioane de lei (13 milioane de euro).

Ministerul Educației și Cercetării va repartiza universităților, pînă la sfîrșitul lunii octombrie, 71 milioane de lei pentru dotarea laboratoarelor.

SUBIECT DE MAXIMĂ ACTUALITATE

Recomand pe această cale lucrarea "Taina Sfintei Spovedanii, mijloc de pastorație individuală", semnată de pr. dr. Sînică Palade (profesor de religie la Colegiul Național "Roman Vodă" - Roman și metodist al Inspectoratului Școlar Județean Neamț) și apărută la Editura Sf. Mina, Iași, 2002.

Cu o prefață semnată de pr. prof. dr. Nicolae D. Necula, decanul Facultății de Teologie Ortodoxă a Universității București, cel care i-a fost îndrumător în studiile de cercetare doctorală părintelui S. Palade, cartea aduce o contribuție valoroasă în domeniul teologiei pastorale și liturgice. Redactarea studiului este realizată academic, cu argumente scripturistice, patristice, și moral-sociale. Conținutul, cuprins în 242 pagini, este structurat în patru mari părți, avînd fiecare mai multe capitole și subcapitole. Dintre aspectele abordate menționez: dificultățile Tainei Spovedaniei

ca lucrare ce are în vedere cazuri diverse și complexe, probleme dificile de rezolvat, personalitatea și persoana penitentului, calitățile sacerdotale ale duhovnicului, tactul pastoral, examenul de conștiință, rolul educativ al spovedaniei, spovedania unor categorii de credincioși în atenția specială a preotului (copiii, tinerii și intelectualii), rolul și importanța epitimiei, dimensiunea eclesiologică și socială a spovedaniei, unele recomandări. Autorul consideră taina spovedaniei, "cheia activității pastorale", menționînd rolul școlilor teologice de a conștientiza pe viitorii slujitori ai altarelor de importanța și responsabilitatea acesteia.

Cu o vastă și diversificată bibliografie (peste 300 de lucrări consultate: scrieri biblice, patristice, cărți de cult, cărți de specialitate, studii, articole), teza de doctorat a părintelui profesor Sînică Palade este foarte utilă nu numai preoților ci și cadrelor didactice, abordînd un subiect delicat la început de mileniu III.

Avînd în vedere subiectul tratat, modul de abordare, conținutul, și documentația lucrării, felicit sincer autorul pentru seriozitatea, prezentarea științifică și noutățile aduse pe plan misionar - pastoral și recomand cartea tuturor intelectualilor (și nu numai) interesați de o abordare academică a tainei spovedaniei, astăzi într-un context secularizat, cînd, mai mult ca oricînd, omul caută răspunsuri la diverse subiecte existențiale.

Prof. drd. MIHAI FLOROAIA

„Motivul străinului" în spațiul românesc

Dimensiunea „problemei evreiești" și imaginea evreilor din epocă după Congresul Internațional de științe istorice de la Stuttgart(1985) l'image de l'autre a rămas o importantă direcție metodologică în adîncirea cunoașterii istorice1.

Motivul străinului este reflectat de Georg Simmel: „Străinul nu este socotit în sensul de pribeag, unul care astăzi vine și mîine pleacă, ci ca acela care astăzi vine și mîine rămîne - așa zicînd pribeagul care, deși nu a plecat mai departe, nu a reușit să-și înfrîngă total detașarea venitului și plecatului".

Străinii au fost percepuți nu ca indivizi, ci în cadrul unui program imaginar de comportament și de acțiune, care conține atît elementele de familiaritate cît și de înstrăinare.

Faptul de a fi străin văzut ca alteritate există, printre oameni, în cadrul și în afara diferitelor constelații și grupe; într-un caz însă sentimentul comun este mai puternic, iar restul străinilor sînt acceptați prin consfințire; în celălalt caz alteritatea rămîne mai puternică și este și mai mult întărită prin negare.

Ulterior, Robert Michels remarca: „Necunoscutul este absența de asociere și inserează o antipatie embrionară".

Problema evreiască poate fi explicată social, politic și economic, cu toate că originea ei religioasă își păstrează sîmburele și poate deveni oricînd vizibilă2.

S-a înregistrat astfel o discrepanță notabilă între percepția negativă a „evreului imaginar" - compusă în România din aceleași stereotipii ca în Europa occidentală - și imaginea, de regulă moderată prin care a fost receptat „ evreul real".

Însăși mentalitatea populară face o diferență calitativă între, pe de o parte, străinul (evreul) local, indigen, din cadrul comunității, cu acesta țăranul român a coabitat relativ bine, relativ rău, în orice caz fără excesele cunoscute în vestul și centrul Europei și, pe de altă parte, străinul exogen, din afara comunității, un evreu generic, abstract, în seama căruia se puneau cele mai groaznice vicii ale „evreului imaginar" (deicid, omor ritual, compromiterea recoltei prin vrăji etc.).

Evreii există în același timp în realitatea obiectivă, în propria lor imaginație dar și în cea a vecinilor, a „celorlalți" 3.

Istoria modernă a evreilor este reprezentată de o serie de integrări și dezintegrări, de multiple evenimente și mutații psiho-sociologice.

Emanciparea evreilor - termen consacrat pentru a desemna accesul lor la cetățenie -are la bază curente de idei care s-au transformat progresiv și cîteodată foarte lent, în realități social -politice. Colectiv, evreii urmau să înceteze să constituie un corp autonom străin, un stat în stat cu structuri interne și jurisdicție proprie; sub aspect individual, evreii trebuiau cruțați de diversele interdicții și decăderi legale, care îi împiedicau să participe din plin la viața țării. O dezbatere animată la care au participat toate numele ilustre ale gîndirii.

Statutul lor este rezultatul unor tare atavice sau unor credințe religioase marcate de superstiție sau mizantropie4.

A crea pentru evrei posibilitatea de a ajunge la drepturi civile și politice fără a compromite nici un interes național și economic al românilor, a ridica piedica absolută a religiei pentru a o înlocui cu garanții și mai puternice, iată ținta la care trebuie să aspirăm cu toții5.

Pentru unele din textele sale, Eminescu ar putea fi considerat drept incorect politic, astăzi. Problema străinilor, în special, grecii, bulgarii, evreii, maghiarii și rușii a stat în atenția articolelor sale în ziarul „Timpul". Pamfletar și polemist, gazetarul Eminescu implică accente emoționale referitor la evrei și liberali (greci). Motivația ar fi o românofagie a „veneticilor" la adresa nației pe care o degenerează și uzurpă.

Într-un registru al imaginarului lingvistic care funcționează în mentalul românesc, acuzația la adresa străinilor, în special a evreilor, a făcut carieră de-a lungul vremurilor în mod mai mult sau mai puțin motivat: era justificată în timpuri de sclavie națională și nejustificată în cele ale suveranității înfăptuită definitiv6.

Eminescu se pronunță în problema evreiască pentru aplicarea unui principiu de la care nu face nici o derogare pe întreg parcursul publicisticii sale. Acest principiu este munca fizică și intelectuală. Pornind de aici, Eminescu face o demarcație strictă între evreii stabiliți în țară de multă vreme, care făceau o muncă utilă lor și societății în care trăiau și evreii din imigrație din cursul anilor care se ocupau cu „traficul și scumpirea artificială a mijloacelor de trai".

M. Eminescu este prietenul lui Ronetti Roman, Moses Gaster, Heimann (Hariton) Tictin.

Problema evreiască reprezintă o realitate a societății românești din secolul al XIX lea în tranziție spre România modernă. Congresul de la Berlin o internaționalizează prin dezbaterea publică în care se implică partidele politice, societățile și asociațiile de diferite orientări, presa românească și europeană.

Luminița MOSCALU,

(Continuare în numărul viitor)

APOSTOLUL
REVISTĂ EDITATĂ DE SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT NEAMȚ
ISSN - 1582-3121
Redacția și administrația: str. Petru Rareș nr. 24, tel/fax: 22.53.32, Piatra Neamț

APOSTOLUL - revistă a cadrelor didactice din județul Neamț, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învățămînt Neamț și Asociației Învățătorilor din județul Neamț (martie 1999).
FONDATORI: C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei (noiembrie, 1934)
CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE: Florin FLORESCU - *director general*, Iosif COVASAN - *director economic*, Constantin TOMȘA - *director executiv*, Gheorghe AMAICEI, Ștefan CORNEANU.
CONSILIUL DE REDACȚIE: Mircea ZAHARIA - *redactor șef*, Ștefan CORNEANU - *redactor șef adjunct*, Dumitrița VASILCA, Dan AGRIGOROAE, Niculina NIȚĂ, Valerian PERCĂ (Subredacția Roman, tel. 732.738), Carmen DASCĂLU *(secretar)*.
Ilustrația numărului - reproduceri după lucrări de Ștefan POTOP

Prețul: 1 RON